ឯកសារពិគ្រោះយោបល់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍ គណបក្សនយោបាយ ភាគ២

គោលការណ៍ណែនាំអំពីទំនាក់ទំនងសភា

ADVISORY PAPERS ON POLITICAL PARTY DEVELOPMENT, Volume II

GUIDELINES TO PARLIAMENTARY COMMUNICATIONS

Konrad
Adenauer
Stiftung

Freedom, Justice and solidarity are the basic principles underlying the work of the Konrad-Adnauer-Stiftung (KAS). KAS is a political foundation, closely associated with the Christian Democratic Union of Germany (CDU). As co-founder of the CDU and the first Chancellor of the Federal Republic of Germany, Konrad Adenauer (1876-1967) united Christian-social, conservative and liberal traditions. His name is synonymous with the democratic reconstruction of Germany, the firm alignment of foreign policy with the trans atlantic community of values, the vision of a unified Europe and an orientation towards the social market economy. In our European and international cooperation with more than 70 offices abroad and projects in over 120 countries, we make a unique contribution to the promotion of democracy, the rule of law and a social market economy.

Konrad
Adenauer
Stiftung

ឯកសាពិគ្រោះយោបល់សម្រាប់ ការអភិវឌ្ឍគណបក្សនយោបាយ ភាគ២

គោលការណ៍ណែនាំអំពីទំនាក់ទំនងសភា

Konrad
Adenauer
Stiftung

សេរីភាព យុត្តិធម៌ និងសាមគ្គី ជាគោលការណ៍ក្នុងការកំណត់សកម្មភាពរបស់មូលនិធិ ខុនរ៉ាដ អាដិនណៅអ៊ែរ។ មូលនិធិ ខុនរ៉ាដ អាដិនណៅអ៊ែរ (Konrad-Adenauer-Stiftung) គឺជាមូលនិធិនយោបាយមួយ ដែលមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ជាមួយគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យគ្រឹស្ត (Christian Democratic Union) របស់ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់។ លោក ខុនរ៉ាដ អាដិនណៅអ៊ែរ (១៨៧៦-១៩៦៧) គឺជាសហស្ថាបនិកនៃគណបក្ស CDU និងជាអធិការបតីដំបូងគេបង្អស់ នៃសាធារណៈរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ ដែលបានបង្រួបបង្រួមពួកសង្គមគ្រឹស្តនិយម ពួកអភិរក្សនិយម និងពួកសេរីនិយមទាំងឡាយ។ កិត្តិនាមរបស់លោក មានន័យដូចគ្នាទៅនឹងការកសាងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យឡើងវិញរបស់អាល្លឺម៉ង់ ការយល់ស្របគ្នាលើគោលនយោបាយការបរទេស ទៅនឹងគុណតម្លៃនៃសហគមន៍មហាសមុទ្រអាត្លង់ទិក ចក្ខុវិស័យនៃការបង្រួបបង្រួមអឺរ៉ុប និងការតម្រង់ទិសឆ្ពោះទៅរកសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសង្គម។ KAS បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើស្ទួយលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ នីតិរដ្ឋ និងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសង្គម នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអឺរ៉ុប និងអន្តរជាតិ តាមរយៈការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅបរទេស ច្រើនជាង៧០ការិយាល័យ និងមានគម្រោងនានា នៅក្នុងប្រទេសជាង ១២០ប្រទេស។

ការិយាល័យនៅកម្ពុជា ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤។ មូលនិធិ ខុនរ៉ាដ អាដិនណៅអ៊ែរនៅកម្ពុជា បាននឹងកំពុងបំពេញការងាររបស់ខ្លួន ក្នុងវិស័យដូចតទៅ៖ កំណែទម្រង់រដ្ឋបាល និងវិមជ្ឈការ ការពង្រឹងគណបក្សនយោបាយ និងសភា កំណែទម្រង់ច្បាប់ ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធឃោសនា ការអប់រំនយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសង្គម ក៏ដូចជាការពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកគោលនយោបាយការបរទេសផងដែរ។

មាតិកា

អារម្ភកថា ១

១. សេចក្តីផ្តើម ៣

២. មុខងារទំនាក់ទំនងរបស់រដ្ឋបាលសភា ៥

៣. ការចែកចាយព័ត៌មាន៖ ឧបករណ៍គន្លឹះ ១០

៤. ទំនាក់ទំនងរបស់ (ក្រុម) គណបក្សនយោបាយនៅក្នុងសភា ១៥

៥. ទំនាក់ទំនងរវាងអង្គភាពព័ត៌មានរបស់ក្រុមសមាជិកសភា
និងគណបក្សនយោបាយ ២០

៦. ឧបករណ៍របស់អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយ ២២

៧. ទំនាក់ទំនង/ទំនាក់ទំនងសាធារណៈនៃសមាជិកសភាម្នាក់ៗ ២៤

៨. ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានរបស់សមាជិកសភាជាមួយនឹងគណបក្សនយោបាយ.... ២៧

៩. តួនាទីរបស់អ្នកនាំពាក្យគណបក្ស ២៨

១០. ទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយក្រុមនយោបាយ ៣១

១១. ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នខាងក្រៅ ៣២

១២. ទំនាក់ទំនងសភាជាមួយស្ថាប័នខាងក្រៅ ៣២

អារម្ភកថា

បណ្តាប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា ជាទូទៅមានសមាសភាពច្រើន ដែលតម្រូវឲ្យមានដំណើរការទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក។ ស្ថាប័នសំខាន់ៗនៅកម្ពុជាមានដូចជា រដ្ឋបាលសភា (សភាជាតិ) ដែលរួមមាន រដ្ឋសភាកម្ពុជា និងព្រឹទ្ធសភា ក្រុមគណបក្សនយោបាយ (Fractions) និងសមាជិកសភានីមួយៗ។ លើសពីនេះ ស្ថាប័នឯករាជ្យក៏មានឥទ្ធិពលលើដំណើរការប្រជាធិបតេយ្យនេះផងដែរ។ ស្ថាប័នទាំងនេះរួមមាន ស្ថាប័នជាតិ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងក្នុងករណីខ្លះ ក៏មានអង្គការក្នុងតំបន់ (ឧទាហរណ៍៖ សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (ASEAN) ដែលប្រទេសកម្ពុជាជាសមាជិក) ផងដែរ។

សមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នទាំងនេះក្នុងការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ / សាធារណជន និងក្រុមសារព័ត៌មានប្រកបដោយតម្លាភាព ភាពត្រឹមត្រូវ និងភាពទៀតទាត់ពេលវេលា តាមរយៈមធ្យោបាយចែករំលែកផ្ទាល់ខ្លួន និងការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងបែបនេះ គឺជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់មួយរបស់ប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា ដែលទទួលបានជោគជ័យ។

គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីលើកកម្ពស់សមត្ថភាពរបស់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវផ្នែកទំនាក់ទំនងនៅក្នុងស្ថាប័នទាំងនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យការប្រាស្រ័យទាក់ទងកាន់តែប្រសើរជាមួយអ្នកបោះឆ្នោត និងសង្គមស៊ីវិលក្នុងបរិយាកាសផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ ដែលភាគច្រើនជះឥទ្ធិពលពីប្រព័ន្ធអ៊ីនធើណិត និងការរីកលូតលាស់នៃឧបករណ៍ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានសង្គមនៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានសភា និងមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ។ លក្ខខណ្ឌប្រកួតប្រជែងរវាងរដ្ឋាភិបាល និងក្រុមឯករាជ្យផ្សេង

ទៀតក្នុងសង្គម កំពុងតែធ្វើឲ្យមានសមភាព។ ដោយសារភាពចាំបាច់ គោលការណ៍ណែនាំនេះត្រូវតែមានទាំងអព្យាក្រឹតភាព និងលក្ខណៈទូលំទូលាយ។

គោលការណ៍ណែនាំនេះមានគោលបំណងបង្កើត និងបង្កើនឧបករណ៍ និងនីតិវិធីដែលមានស្រាប់ តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសទំនាក់ទំនងដែលអាចរកបានទាំងអស់។ ជាក់ស្តែង អ្វីដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើនោះ គឺការបង្កើនទំនាក់ទំនងជាមួយបុគ្គល សំខាន់ៗ ដើម្បីជានាអំពីការទទួលយកគោលនយោបាយ និងទិសដៅច្បាស់លាស់។ ទំនាក់ទំនងគឺជាស្នូលនៃអភិបាលកិច្ចល្អ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះរួមមានទំនាក់ទំនងប្រាំវិស័យៈ

- មុខងារទំនាក់ទំនងរដ្ឋបាលសភា
- ទំនាក់ទំនងក្រុមគណបក្សនយោបាយ (Fraction)
- ទំនាក់ទំនងសមាជិកសភានីមួយៗ
- អ្នកនាំពាក្យរបស់រដ្ឋបាលសភា និងក្រុមគណបក្សនយោបាយ (Fraction) និងតួនាទីរបស់ពួកគេ
- ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នខាងក្រៅ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា។

ដោយពិចារណាអំពីសារៈសំខាន់ជាច្រើន នៃប្រព័ន្ធអ៊ីនធើណិត គេគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើតួនាទីរបស់អ៊ីនធើណិត។

Alastair Carthew
ទីប្រឹក្សា

គោលការណ៍ណែនាំអំពីទំនាក់ទំនងសភា

វិធីប្រតិបត្តិទំនាក់ទំនងសាធារណៈ និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ក្នុងបរិយាកាសសភាកម្ពុជា

១. សេចក្ដីផ្ដើម

សភាកម្ពុជារួមមានរដ្ឋសភា (សមាជិកត្រូវបានបោះឆ្នោតទៅតាមតំណាងសមាមាត្រ) និងព្រឹទ្ធសភា (សមាជិកបួននាក់ត្រូវបានចាត់តាំង និងសមាជិកផ្សេងទៀតត្រូវបានបោះឆ្នោតដោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/សង្កាត់ ២៤ ខេត្តក្រុង)។ ជាទូទៅសាធារណជននៅលើពិភពលោកនេះ មិនសូវយល់ដឹងច្បាស់អំពីដំណើរការរបស់សភាប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែពួកគេគឺជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៃលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ដោយដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការតាក់តែងច្បាប់ ការត្រួតពិនិត្យ អភិបាលកិច្ច និងការធ្វើជាតំណាង។

ប្រទេសកម្ពុជាវិញក៏ដូចគ្នាអញ្ចឹងដែរ។ ដោយសារតែមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងសង្គម ការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងច្រើនពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងការរំពឹងទុកពីសំណាក់សាធារណជនទូទៅ សភាត្រូវបានរៀបចំឡើងបានយ៉ាងល្អ ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានរបស់ខ្លួនក្នុងការជួយបង្កើតមណ្ឌលសភា ដែលទទួលបានព័ត៌មាន និងមានការយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរ។ ឧទាហរណ៍ រដ្ឋសភាមានអំណាចនីតិប្បញ្ញត្តិលើបញ្ហាសំខាន់ៗ ដូចជា គម្រោងថវិកា ពន្ធ ច្បាប់ សន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ និងការបង្កើតរដ្ឋាភិបាល។ បញ្ហាសំខាន់ៗទាំងនេះ ត្រូវការឲ្យមានទំនាក់ទំនងប្រកបដោយសង្គតិភាព។ គណៈកម្មការសភា (គណៈកម្មាធិការ) ដែលធ្វើការពិចារណាលើការតាក់តែងច្បាប់ គឺជាមធ្យោបាយមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ទំនាក់ទំនងប្រភេទនេះ។ ដូច្នេះ ទំនាក់ទំនងច្បាស់លាស់ប្រកបដោយសង្គតិភាពនៅ

...ទំនាក់ទំនងច្បាស់លាស់ប្រកបដោយសង្គតិភាពនៅគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានសភាទាំងអស់ ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ប្រភេទខុសៗគ្នា ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងរបស់សាធារណជន អំពីដំណើរការសភានោះ នឹងជួយបង្កើនទំនុកចិត្តកាន់តែច្រើន ទៅលើលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

គ្រប់មជ្ឈដ្ឋានសភាទាំងអស់ ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ប្រភេទ ខុសៗគ្នា ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងរបស់សាធារណជន អំពីដំណើរការសភានោះ នឹងជួយបង្កើនទំនុកចិត្តកាន់តែច្រើន ទៅលើលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

គណបក្សនយោបាយនានាមានតួនាទីស្រដៀងគ្នា ប៉ុន្តែរំលេចលក្ខណៈនយោបាយជាង។ គណបក្សនយោបាយនីមួយៗ ដែលមានតំណាងក្នុងសភា បានបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធ ទស្សនៈវិជ្ជា ដំណើរការ និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន។ គណបក្សនយោបាយទាំងនេះ ក៏មានផ្នែកតូចៗនៅក្នុងគណបក្ស ដែលមានរបៀបវារៈរបស់ខ្លួនផងដែរ។ ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងតំណាងរាស្ត្រឆ្នាំ ២០១៣ នេះ មានអ្នកចូលរួមបោះឆ្នោត ៦៨% តិចជាងឆ្នាំ២០០៨ (៨១,៥%)។ បើទោះជាមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងនេះក៏ដោយ ប្រការសំខាន់នោះគឺ សាធារណជនកម្ពុជាត្រូវយល់ដឹងឲ្យបានច្រើន អំពីប្រព័ន្ធនយោបាយ និងប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា។ មនុស្សតិចណាស់ដែលនៅក្រៅមជ្ឈដ្ឋាននយោបាយ យល់ដឹងអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការផ្ទៃក្នុងរបស់គណបក្សនយោបាយ ដោយសារតែពួកគេមានទំនាក់ទំនងតែមួយគត់ដែលពិតប្រាកដ គឺតាមរយៈមធ្យោបាយចែករំលែកទំនាក់ទំនង ដែលគណបក្សនយោបាយប្រើប្រាស់។

ទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក ដែលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងអស់ ដែលអាចរកបាន (សព្វថ្ងៃមានដូចជាអ៊ីនធើណិត ដែលជាឧបករណ៍មួយដ៏សំខាន់បំផុត) ជាមួយនឹងក្រុមឯកភាពជាទាំងនេះ គួរតែជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការសភា។

សមាជិកសភានីមួយៗ ដែលជាសសរស្តម្ភទាំងបីនៃត្រីជនាភិបាល (រដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងសមាជិកសភា) ត្រូវធ្វើប្រតិបត្តិការជាលក្ខណៈបុគ្គលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដើម្បីបំពេញតម្រូវការម្ចាស់ឆ្នោតរបស់ខ្លួន។ ពួកគេត្រូវប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសទំនាក់ទំនងខុសៗគ្នា ដោយប្រើប្រាស់អ៊ីនធើណិតឲ្យបានច្រើន ប៉ុន្តែក៏ត្រូវរក្សាទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ផងដែរ។

អ្នកនាំពាក្យគណបក្សនយោបាយ គឺជាអ្នកចេញមុខជាសាធារណៈជារៀងរាល់ថ្ងៃ តំណាងឲ្យគណបក្សនយោបាយលើបញ្ហា គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សហគមន៍ទូទៅ។ នេះគឺជាតួនាទីជាន់ខ្ពស់ដ៏សំខាន់ក្នុងជួររដ្ឋាភិ-បាលទាំងឡាយ ដោយសារបុគ្គលនោះ ទទួលខុសត្រូវលើការតំណាងឲ្យក្រុម

គណបក្សនយោបាយរបស់ខ្លួន ប្រកបដោយភាពជឿជាក់ ការជឿទុកចិត្ត និង សង្គតិភាព។

ស្ថាប័នខាងក្រៅមជ្ឈដ្ឋានសភា អាចមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងលើទស្សនៈរបស់សាធារណជន។ ក្រុមឯករាជ្យទាំងនេះរួមមានស្ថាប័នជាតិ សហជីព អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (NGOs) អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការក្នុងតំបន់។ ទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក ដែលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងអស់ដែលអាចរកបាន (សព្វថ្ងៃមានដូចជា អ៊ីនធើណិត ដែលជាឧបករណ៍មួយដ៏សំខាន់បំផុត) ជាមួយនឹងក្រុមឯករាជ្យទាំងនេះ គួរតែជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការសភា។

២. មុខងារទំនាក់ទំនងរបស់រដ្ឋបាលសភា

នៅប្រទេសកម្ពុជា លេខាធិការដ្ឋាននៃរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា អាចជាការិយាល័យដ៏សមរម្យ សម្រាប់ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកទំនាក់ទំនងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ ទៅកាន់សមាជិកសភា (ផ្ទុយពីការិយាល័យសារព័ត៌មាននយោបាយ ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគណបក្សនយោបាយ)។ បញ្ហារដ្ឋបាលសភាក្នុងបណ្តាប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យ នៅបស្ចិមប្រទេស ជាធម្មតាត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការិយាល័យប្រធានសភា ដែលត្រូវបានជ្រោមជ្រែងពីសំណាក់អង្គភាពផ្តល់សេវាសភា ដែលទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋបាលធុរកិច្ច (កិច្ចប្រជុំសភា ប្រតិទិនច្បាប់។ល។) អគារសភា និងការិយាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី គណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងសមាជិកសភា។ បញ្ហានយោបាយ/គោលនយោបាយជាតិ ត្រូវដោះស្រាយដោយការិយាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី គណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងស្ថាប័នគណបក្សនយោបាយ។

មន្ត្រីសារព័ត៌មាននៃលេខាធិការដ្ឋាន ដែលធ្វើការនៅការិយាល័យរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ទទួលខុសត្រូវលើការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រទំនាក់ទំនង ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានតាមតម្រូវការ ទំនាក់ទំនងសាធារណៈរបស់សភា ការផ្តល់ព័ត៌មាន ការរក្សាប្រព័ន្ធទិន្នន័យនៃ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ការបង្កើតទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុង ការប្រមូល និងការចែកចាយព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ។

លេខាធិការដ្ឋាននេះ គួរតែទទួលខុសត្រូវលើការផ្តល់ប្រធានបទសមរម្យទៅឲ្យគណៈកម្មការ និងសមាជិកសភាទាំងអស់ ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការផ្តល់ធាតុចូលទៅក្នុងការតាក់តែងច្បាប់ និងការបង្កើតគោលនយោបាយ។ ប្រការនេះអាចជួយបង្កើនការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទៅកាន់សាធារណជន តាមរយៈរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា ដោយផ្សព្វផ្សាយ និងអនុញ្ញាតឲ្យមានការចូលដល់សវនាការគណៈកម្មការ និងយន្តការសវនាការផ្សេងទៀត។ ការណ៍នេះ ក៏អាចជួយណែនាំសមាជិកសភា ឲ្យយល់ដឹងអំពីវិធីឆ្លើយតបទៅកាន់ម្ចាស់ឆ្នោតរបស់ខ្លួនឲ្យបានច្រើន ដោយផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធមកពីធនធានទំនាក់ទំនងដ៏ច្រើនរបស់សភា។

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន (មិនមែននយោបាយ) នេះ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវធ្វើការជាមួយទីភ្នាក់ងារដូចជា បណ្ណាល័យសភា និងកាលប្បវត្តិ ដែលជាឃ្លាំងព័ត៌មានដ៏សំខាន់នៅក្នុងសភា។ ទីភ្នាក់ងារដទៃទៀត អាចរួមមានការិយាល័យរដ្ឋបាលកណ្តាលនៃរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា។ ព័ត៌មានទាំងនេះរួមមានៈ

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន (មិនមែននយោបាយ) នេះ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវធ្វើការជាមួយទីភ្នាក់ងារ ដូចជា បណ្ណាល័យសភា និងកាលប្បវត្តិ ដែលជាឃ្លាំងព័ត៌មានដ៏សំខាន់នៅក្នុងសភា។

- ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃសមាសភាព និងមុខងាររបស់សភា និងមណ្ឌលរបស់ខ្លួន
- សេចក្តីពណ៌នាអំពីតួនាទីជាក់លាក់នៃប្រព័ន្ធទ្វេសភានៅកម្ពុជា
- អត្ថបទពេញលេញស្តីពីបទបញ្ញាអចិន្ត្រៃយ៍ វិធាននៃនីតិវិធី និងឯកសារដែលចែងពីវិធានស្រដៀងគ្នា
- អត្ថបទអំពីធម្មនុញ្ញក្នុងប្រទេស
- បញ្ជីសភាថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិ ដែលមានសភាកម្ពុជាជាសមាជិក
- បញ្ជីគណៈកម្មការ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត
- ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃនីតិវិធីសភា
- សេចក្តីពន្យល់អំពីទម្លាប់បទបញ្ញានៃកិច្ចការក្នុងសភា
- ប្រវត្តិសង្ខេបរបស់ស្ថាប័ន
- អត្ថបទស្តីពីការចេញផ្សាយព័ត៌មានជាផ្លូវការរបស់សភា
- ដ្យាក្រាមនៃការរៀបចំអាសនៈក្នុងសភាប្រជុំពិភាក្សាដេញដោល

- របនាសម្ព័ន្ធនៃលេខាធិការដ្ឋាន និងឈ្មោះលេខាធិការ/អ្នកកត់ត្រា
- ព័ត៌មានជាក់ស្តែងអំពីការចូលទៅកាន់អគារសភា បណ្ណាល័យ និងកាលប្បវត្តិ។
- ការពិពណ៌នាអំពីស្ថាប័ន មុខងារ និងនីតិវិធីការងាររបស់សភា។
- ប្រតិទិននៃកិច្ចការរបស់សភា (ការប្រជុំសភា សវនាការគណៈកម្មការ)។
- ព័ត៌មានអំពីប្រវត្តិរបស់សភា។
- ព័ត៌មានអំពីច្បាប់ដែលកំពុងត្រូវបានអនុម័ត។
- ឈ្មោះមន្ត្រីដឹកនាំ (មេដឹកនាំគណបក្ស ប្រធានគណៈកម្មការ)។
- ព័ត៌មានជាភាសាជាតិ (ដោយមានជាភាសាអង់គ្លេសផងដែរ)។

តួនាទីសំខាន់របស់អ្នកនាំពាក្យក្នុងរដ្ឋបាលសភា

សភាគួរមានមនុស្សម្នាក់ ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឲ្យទទួលបន្ទុកបញ្ហាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ប៉ុន្តែមនុស្សម្នាក់នេះ មិនចាំបាច់មានលក្ខណសម្បត្តិដូចអ្នកនាំពាក្យគណបក្សនយោបាយទេ ដោយសារតែតួនាទីរបស់ពួកគេខុសគ្នា។ អ្នកនាំពាក្យសភាអាចបញ្ចេញមតិអំពីការងារនីតិប្បញ្ញត្តិ នីតិវិធី និងច្បាប់ ប៉ុន្តែតួនាទីរបស់អ្នកនាំពាក្យគណបក្សត្រូវមានសមាសធាតុគណបក្សច្រើនជាងនេះ។

នៅក្នុងករណីសភា អ្នកនាំពាក្យអាចជាមន្ត្រីសភាមួយរូប ដែលស័ក្តិសមម្នាក់ ដែលមានសមត្ថភាពដូចអ្នកនាំពាក្យរបស់គណបក្សដែរ (អាចជឿជាក់បាន ចាស់ទុំ មានបទពិសោធន៍ មានវោហាសាស្ត្រល្អ និងមានជំនាញសរសេរ) ជាជាងបុគ្គលដែលមានបទពិសោធន៍លើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយច្រើន។

...អ្នកនាំពាក្យអាចជាមន្ត្រីសភាមួយរូប ដែលស័ក្តិសមម្នាក់ ដែលមានសមត្ថភាពដូចអ្នកនាំពាក្យរបស់គណបក្សដែរ (អាចជឿជាក់បាន ចាស់ទុំ មានបទពិសោធន៍ មានវោហាសាស្ត្រល្អ និងមានជំនាញសរសេរ)

អ្នកនាំពាក្យសភា គួរតែជាអ្នកត្រួតពិនិត្យលើប្រភេទព័ត៌មានដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយ។ គាត់អាចធ្វើបែបនេះបានដោយៈ

- ធានាថាព័ត៌មាននៅលើគេហទំព័រមានលក្ខណៈពាក់ព័ន្ធ និងថ្មីៗ ឧទាហរណ៍ៈ ទិន្នន័យប្រវត្តិរបស់អ្នកតំណាងរាស្ត្រ និងសភា។ បញ្ជីសមាសភាពសភា ព័ត៌មានអំពីការបោះឆ្នោតកន្លងទៅ ព័ត៌មានអំពីសេចក្តីព្រាងច្បាប់។

- គ្រប់គ្រងវេទិកាពិភាក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ិនធើណិត (បើសិនជាមាន) ដែលអ្នកប្រើប្រាស់អាចសួរសំណួរដល់សមាជិកសភាបាន។
- គ្រប់គ្រងការបោះពុម្ពផ្សាយ និងការចែកចាយសម្ភារព័ត៌មានជាក្រដាសរបស់សភា ឧទាហរណ៍៖ ដូចជាសៀវភៅផ្សព្វផ្សាយ សៀវភៅព័ត៌មាន ឯកសារពន្យល់ខ្លីៗ។
- ផ្លាស់ប្ដូរព័ត៌មានជាមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភាអំពីការងារតាក់តែងច្បាប់។
- គ្រប់គ្រងកម្មវិធីទំនាក់ទំនងសាធារណៈរបស់សភា ឧទាហរណ៍៖ កំឡុងពេលបើកសភាឲ្យសាធារណជនចូលទស្សនា ទស្សនកិច្ចសាលារៀន ទស្សនកិច្ច VIP។
- បង្កើតទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយបុគ្គលិក ឧទាហរណ៍៖ បណ្ដាញអ៊ីនត្រាណិត និងកិច្ចប្រជុំជាទៀងទាត់។
- រៀបចំព្រឹត្តិការណ៍សារព័ត៌មាន (សន្និសីទសារព័ត៌មាន) ពីពេលមួយទៅពេលមួយ។ នៅក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើមានបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការសភាជាក់លាក់ណាមួយ គាត់អាចជូនភារកិច្ចនេះទៅថ្នាក់ដឹកនាំរបស់លេខាធិការដ្ឋាន។

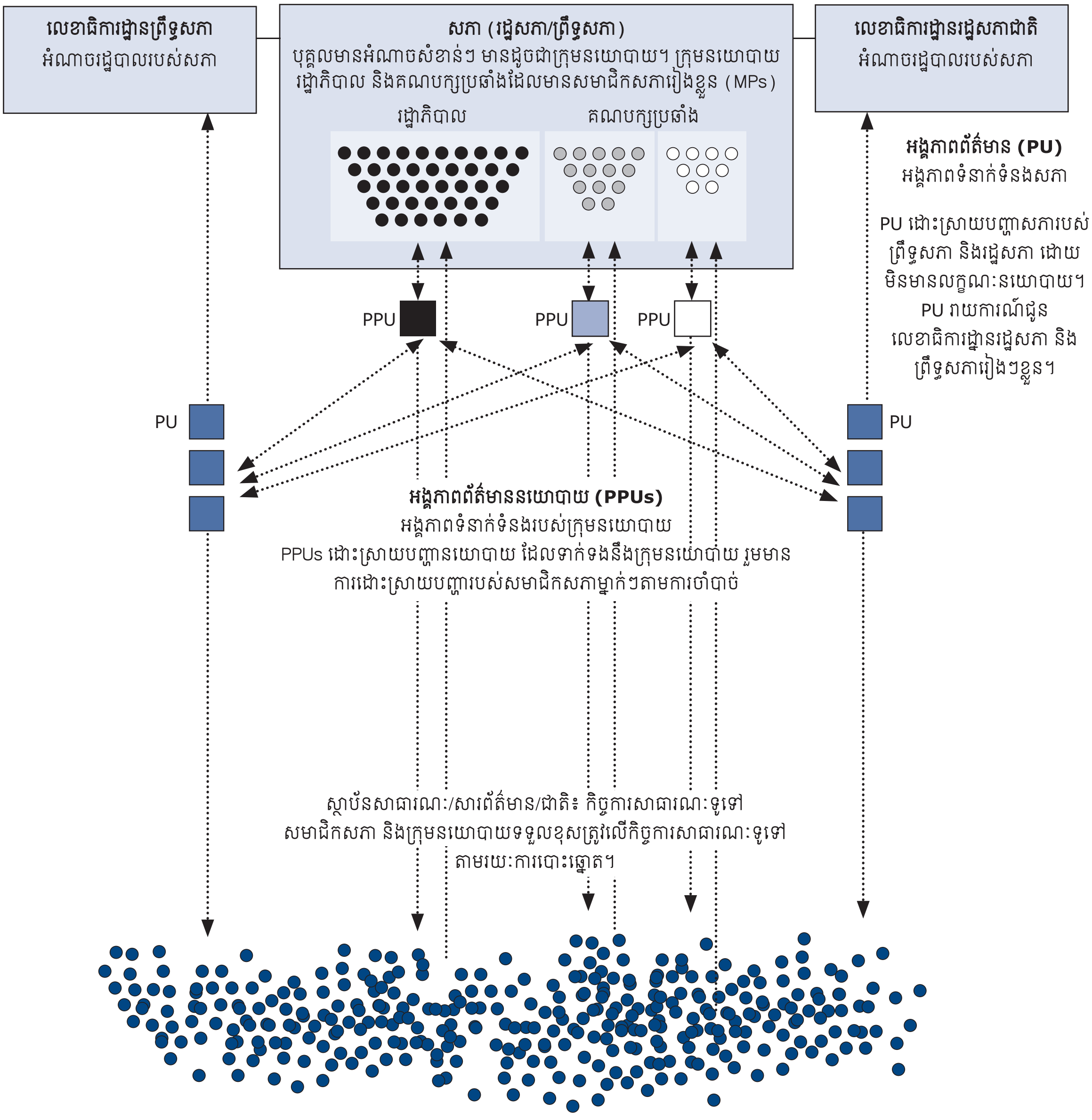

រូបភាព១៖ តារាងទំនាក់ទំនងអង្គភាពសភា/ក្រុមនយោបាយ/សារព័ត៌មាន

៣. ការចែកចាយព័ត៌មាន៖ ឧបករណ៍គន្លឹះ

ដើម្បីធ្វើឲ្យកាន់តែមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលព័ត៌មានទាំងនេះ លេខាធិការដ្ឋានអាចពិចារណាលើមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយមួយចំនួន។

ដើម្បីធ្វើឲ្យកាន់តែមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលព័ត៌មានទាំងនេះ លេខាធិការដ្ឋានអាចពិចារណាលើមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយមួយចំនួន។

បច្ចុប្បន្ននេះ គេហទំព័រ គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយ នៃទំនាក់ទំនងសភា។ ពួកគេធ្វើឲ្យព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធ ងាយស្រួលរក ងាយស្រួលសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ និងអាចគ្របដណ្តប់លើមុខវិជ្ជាជាច្រើននៅកន្លែងមជ្ឈការមួយ។ ឧទាហរណ៍៖ អ្នកសារព័ត៌មាន អ្នកវិភាគនយោបាយ បញ្ញវន្ត និងសាធារណជន អាចទទួលបានព័ត៌មានថ្មីៗបំផុតពីគេហទំព័រសភា។ គេហទំព័រនេះ គួរមានសមាសធាតុសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- សេចក្តីពន្យល់អំពីនីតិវិធីបោះឆ្នោត (ប្រព័ន្ធបោះឆ្នោត កន្លែង/មណ្ឌលបោះឆ្នោត អ្នកបោះឆ្នោត អ្នកត្រូវគេបោះឆ្នោតឲ្យ លក្ខខណ្ឌក្នុងការជ្រើសរើសឲ្យឈរឈ្មោះ អ្នករៀបចំការបោះឆ្នោត)។
- លទ្ធផលពីការបោះឆ្នោតលើកមុនដោយបណ្តាញគណបក្ស និងមណ្ឌលបោះឆ្នោត។
- ការអប់រំអំពីសភា និងនីតិវិធីសភា។
- សំណួរដែលសួរជាញឹកញាប់ និងចម្លើយ។
- គេហទំព័រសំខាន់ៗដែលភ្ជាប់ទៅគេហទំព័រសភាដទៃទៀត។
- ព័ត៌មានអ្នកចូលទស្សនា។
- សមាសភាពបច្ចុប្បន្ននៃក្រុមគណបក្ស/ក្រុមនយោបាយ។
- ព័ត៌មានអំពីដំណើរការនីតិប្បញ្ញត្តិ។ ការពន្យល់អំពីដំណើរការ របៀបវារៈ បទប្បញ្ញត្តិ និងកាលវិភាគនៃសម័យប្រជុំបច្ចុប្បន្ន មូលដ្ឋានទិន្នន័យនៃច្បាប់ដែលត្រូវបានអនុម័ត ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការងារសភា (ឧទាហរណ៍៖ ប្រធានបទស្តីពីសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ចំណងជើង កាលបរិច្ឆេទ មាតិកា)។

- ព័ត៌មានស្ដីពីមន្ត្រីដឹកនាំក្នុងសភា អំណាច និងបុព្វសិទ្ធិរបស់គាត់ ឈ្មោះអនុប្រធាន (បើសិនជាមាន) បញ្ជីឈ្មោះអតីតមន្ត្រីដឹកនាំក្នុងសភា ការប្រមូលសុន្ទរកថា និងបទអន្តរាគមន៍សាធារណៈ (បើសិនជាអាច)។
- ស្ថាប័នសភាពិសេស (គណៈកម្មការ អនុគណៈកម្មាធិការ)៖ បញ្ជីពេញលេញនៃស្ថាប័នទាំងនេះជាមួយនឹងតំណភ្ជាប់ (hyperlinks) ទៅកាន់គេហទំព័ររបស់ពួកគេ (បើសិនជាមាន) ក្រមប្រតិបត្តិ និងអាណត្តិរបស់ស្ថាប័ន ឈ្មោះសមាជិក ព័ត៌មានទាក់ទង កាលវិភាគកិច្ចប្រជុំ និងសវនាការដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នសភានីមួយៗ ការចេញផ្សាយសារព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការងាររបស់ស្ថាប័ន និងទិន្នន័យប្រវត្តិស្ថាប័ននីមួយៗ។
- ការចែកចាយព័ត៌មានសភាទៅដល់ស្ថាប័នសភារបស់ប្រទេសដទៃទៀត ឧទាហរណ៍៖ បច្ចុប្បន្ន ការងារនេះអាចសម្រេចបានកាន់តែងាយស្រួល តាមរយៈអ៊ិនធើណិត។ គេអាចចែករំលែកតាមរយៈក្រុមនៅក្នុងគេហទំព័រមួយ គេហទំព័រភ្ជាប់ទៅខាងក្រៅរបស់សភា គណបក្សនយោបាយ និងស្ថាប័ននានានៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀត។ គេហទំព័រភ្ជាប់ទាំងនេះ គួររួមបញ្ចូលគេហទំព័ររបស់ប្រធានាធិបតីរបស់ប្រទេសនោះ រដ្ឋាភិបាល និងតុលាការកំពូល និងតុលាការធម្មនុញ្ញ (បើសិនជាមាន) គេហទំព័រសភាដទៃទៀត (ជាពិសេសសភាដែលមានប្រព័ន្ធទ្វេសភា ដែលស្រដៀងនឹងសភាប្រទេសកម្ពុជា) ព្រឹទ្ធសភា ស្ថាប័ននយោបាយអន្តរសភា ស្ថាប័នសភាក្នុងតំបន់ គណបក្សនយោបាយជាតិសមាជិកសភាម្នាក់ៗ (បើសិនជាមាន) និងក្រសួងនីមួយៗ និងទីភ្នាក់ងារជាតិដទៃទៀត។ សមាជិកភាពអាស៊ានរបស់កម្ពុជា (សហគមន៍ប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍) និងការបង្កើតសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន (AEC) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ ធ្វើឲ្យទំនាក់ទំនងអន្តរប្រទេសកាន់តែមានសារៈសំខាន់ជាងមុន។
- លេខាធិការដ្ឋានគួរមានការទទួលខុសត្រូវរួមលើខ្លឹមសារក្នុងគេហទំព័រ ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណីខ្លះខ្លឹមសារក្នុងគេហទំព័រអាចត្រូវភាគីទីពបង្កើតឡើង ដូចជាវេទិកាអ៊ិនធើណិត និងប្លក់ (blogs)។

- ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មជាទៀងទាត់លើព័ត៌មានសភាដែលពាក់ព័ន្ធគឺសំខាន់។ កិច្ចការនេះអាចសម្រេចបាន តាមរយៈការពន្យល់ជាគោលៗអំពីដំណើរការនីតិប្បញ្ញត្តិ។ របៀបវារៈនីតិប្បញ្ញត្តិ និងកាលវិភាគអំពីសម័យប្រជុំបច្ចុប្បន្ន មូលដ្ឋានទិន្នន័យដែលអាចស្វែងរកបានស្ដីពីច្បាប់នីតិប្បញ្ញត្តិ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិបច្ចុប្បន្ន ស្ថានភាពការងារសភាបច្ចុប្បន្ន តាមរយៈចំនួនសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ ប្រធានបទ ចំណងជើង កាលបរិច្ឆេទ លេខកូដឯកសារ ស្ថាប័នសភា។ល។ មូលដ្ឋានទិន្នន័យ ដែលអាចស្វែងរកបានស្ដីពីរបាយការណ៍គណៈកម្មការធិការ កំណត់ត្រា សវនាការ និងការបោះឆ្នោត។ កំណត់ត្រាសង្ខេបនៃកិច្ចប្រជុំ/កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលក្នុងសភា។ ផ្នែកមួយដែលផ្ដោតទៅលើសំណួរដែលដាក់ជូនដល់ផ្នែកប្រតិបត្តិ សទ្ទានុក្រមនីតិវិធីសភា និង (បើសិនជាអាច) គេហទំព័រវីដេអូ និងសំឡេងដែលផ្សាយពីសម័យប្រជុំសភា។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាតំណភ្ជាប់ទៅកាន់គេហទំព័រសភាមួយចំនួន នៅក្នុងយុត្តាធិការដទៃទៀត។

- ប្រទេសអូស្ត្រាលី៖ http://www.aph.gov.au/About_Parliament/House_of_Representatives
- ប្រទេសសិង្ហបុរី៖ http://www.parliament.gov.sg/
- ប្រទេសថៃ៖ http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=parliament2554
- ប្រទេសកាណាដា៖ http://www.parl.gc.ca/Default.aspx?Language=E

បណ្ដាញព័ត៌មានសង្គមដើរតួនាទីកាន់តែសំខាន់ នៅក្នុងប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា។

បណ្ដាញព័ត៌មានសង្គមដើរតួនាទីកាន់តែសំខាន់ នៅក្នុងប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភា។ លេខាធិការដ្ឋានគួរតែជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ Facebook ដោយផ្ដល់នូវព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ (ដូចខាងលើ) និងអនុញ្ញាតឲ្យសាធារណជនផ្ដល់មតិកែលម្អដោយផ្ទាល់ ទៅកាន់សភាវិញ។ ប្រព័ន្ធសង្គម Twitter ក៏អាចប្រើប្រាស់ផងដែរ ឧទាហរណ៍ដើម្បីចែករំលែកព័ត៌មានថ្មីៗ និងបង្កើតឲ្យមានអ្នកគាំទ្រ។

លេខាធិការដ្ឋានត្រូវតែមានកញ្ចប់ព័ត៌មានពេញលេញមួយ ដែលរួមបញ្ចូលព័ត៌មានខាងលើមួយផ្នែកធំ តាមរយៈការផ្សាយរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ សៀវភៅស្តើង "បន្ទះផ្ទុកទិន្នន័យ (Flash stick)" សម្រាប់ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ ព័ត៌មានទំនាក់ទំនង ការចូលដល់បណ្ណាល័យរូបភាព/វីដេអូ និងសូម្បីតែអនុស្សាវរីយ៍តូចតាចក៏ដោយ។

ការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់សភាអាចរកបាននៅលើគេហទំព័រ នៅបញ្ជររបស់សភា តាមរយៈស្តង់សៀវភៅរបស់សភា ការិយាល័យតំណាងរាស្ត្រ និងការិយាល័យគណៈកម្មការ។ ការបោះពុម្ពផ្សាយទាំងនេះមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់សម្រាប់អ្នកស្រាវជ្រាវ អ្នកសិក្សា។ល។ ជាពិសេស បើសិនបើពួកគេមិនមានប្រព័ន្ធអ៊ីនធើណិតប្រើប្រាស់ ឬក៏ពួកគេរស់នៅក្រៅរាជធានី។ បញ្ជីឯកសារ និងការបោះផ្សាយដែលមាននៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ អាចត្រូវបានបង្ហោះនៅលើ គេហទំព័រ (ការទាញយក PDF ដោយឥតគិតថ្លៃ)។ ព័ត៌មានអំពីរបៀបទទួលបានឯកសារទាំងនេះ និងសេវាបញ្ជាផ្ទាល់តាមអ៊ីនធើណិត គឺសុទ្ធតែជាមធ្យោបាយដើម្បីផ្សព្វផ្សាយឯកសារបោះពុម្ពទាំងនេះ។

ខិត្តប័ណ្ណ សៀវភៅស្តើង និង"កាសែត" សភា គួរត្រូវបានផលិតឡើងដោយលេខាធិការដ្ឋាន និងដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់នៅសភាដោយផ្ទាល់ តាមរយៈបញ្ជរសៀវភៅរបស់សភា ការិយាល័យតំណាងរាស្ត្រ និងអ៊ីនធើណិត។ ក្នុងន័យនេះ អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយគួរធ្វើការជិតស្និទ្ធជាមួយបណ្ណាល័យសភា ដែលជាឃ្លាំងស្តុកឯកសារសំខាន់ៗ នៅក្នុងសភាភាគច្រើន។

ការផ្សាយបន្តផ្ទាល់តាមកញ្ចក់ទូរទស្សន៍ ស្តីពីការប្រជុំសភាជួយសាធារណជនឲ្យយល់ដឹងអំពីដំណើរការរបស់សភា ទោះបីជាអ្នកនយោបាយខ្លះ មិនចង់ឲ្យមានការផ្សាយបន្តផ្ទាល់នេះក្តី។ វាអាចនឹងត្រូវការឲ្យមានស្ថានីយទូរទស្សន៍ពិសេសមួយរបស់សភា ដែលបង្កើតឡើងក្រោមយុត្តាធិការរបស់អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយ (PPU's)។ ចាំបាច់មានអ្នកអត្ថាធិប្បាយ/អ្នកកាសែត ដែលមានបទពិសោធន៍ ដើម្បីពន្យល់អំពីដំណើរការ និងដាក់ការពិភាក្សាដេញដោលនៅក្នុងបរិបទ

ចាំបាច់មានអ្នកអត្ថាធិប្បាយ/អ្នកការសែតដែលមានបទពិសោធន៍ដើម្បីពន្យល់អំពីដំណើរការ និងដាក់ការពិភាក្សាដេញដោលនៅក្នុងបរិបទសភា។

សភា។

ការកែសម្រួលការផ្សាយបន្តផ្ទាល់តាមកញ្ចក់ទូរទស្សន៍ស្រដៀងគ្នានេះ ដែលពន្យល់អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់សភា បរិបទ សារតារ តួអង្គពាក់ព័ន្ធ និងផលប៉ះពាល់លើសាធារណជន អាចធ្វើទៅបានតាមរយៈអង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយ។

ទស្សនកិច្ចទៅកាន់សភាដែលរៀបចំឡើងដោយលេខាធិការដ្ឋាន និងការិយាល័យសភា (រួមមានតំណាងរាស្ត្រនីមួយៗ នៅក្នុងការិយាល័យរបស់ពួកគេ) ជួយធ្វើឲ្យសាធារណជនមាន "អារម្មណ៍" កាន់តែប្រសើរឡើង អំពីការងារនិងដំណើរការរបស់តំណាងរាស្ត្រ ដែលពួកគេបានបោះឆ្នោតឲ្យ។ ទាំងនេះផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍ដ៏មានតម្លៃជាពិសេសសម្រាប់អប់រំសិស្សានុសិស្ស។ បញ្ជរដែលផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធអាចនឹងជួយផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានបន្ថែមទៀត។ លេខាធិការដ្ឋានគួរតែទទួលខុសត្រូវលើការរៀបចំ អំឡុងពេលបើកឲ្យទស្សនកិច្ចនេះ។

កម្មវិធី "ជួបជាមួយតំណាងរាស្ត្ររបស់អ្នក" ដែលរៀបចំឡើងយ៉ាងតិចពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ នឹងបង្ហាញអំពីជ្រុងមួយនៃលក្ខណៈរបស់ "មនុស្ស" ក្នុងនាមជាតំណាងរាស្ត្រ ដើម្បីឲ្យសាធារណជនបានយល់ដឹង។ នៅថ្ងៃនោះដែរអាចមានទស្សនកិច្ចជុំវិញសភា ការពិសាអាហារថ្ងៃត្រង់នៅភោជនីយដ្ឋាន ក្នុងសភា ការជួបជាមួយមន្ត្រីសភា ទស្សនកិច្ចទៅកាន់សភាពិភាក្សាដេញដោល និងកិច្ចពិភាក្សាស្តីពីជីវិតជាតំណាងរាស្ត្រ ទាំងនេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយដោយសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន សៀវភៅស្តើង និងកញ្ចប់ព័ត៌មាន/ការអប់រំ។

ជូនកាល ការផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយអំពីដំណើរការសភាអាចមានភាពចាំបាច់។ អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយគួរតែរៀបចំការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនេះ ទោះបីជាអ្នកនាំពាក្យសម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនេះ អាចតម្រូវឲ្យជាអ្នកជំនាញផ្នែកសភាដែលមានការគោរព ឬជាបុគ្គលម្នាក់ដែលស្រដៀងគ្នាទៅនឹងប្រធានសភា។ ការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនេះអាចកម្រនឹងកើតឡើងណាស់ (ដូចក្នុងករណីនៃការពន្យល់ពីសេចក្តីសម្រេចជាក់លាក់ ដែលមានការចម្រូងចម្រាសនៅក្នុងសភា) ឬជាញឹកញាប់ (ពន្យល់ពីបញ្ហាដែលកំពុងជួបប្រទះ ដែលតម្រូវឲ្យមាន

ការពិចារណាពីសភាជាន់ខ្ពស់ ដែលមានឥទ្ធិពលទៅលើស្ថាប័ន។ បញ្ហាគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងវិធីសាស្រ្ត និងយុទ្ធសាស្រ្តនយោបាយគួរតែជាតួនាទីរបស់គណបក្សនយោបាយក្នុងការដោះស្រាយ)។

៤. ទំនាក់ទំនងរបស់ (ក្រុម) គណបក្សនយោបាយនៅក្នុងសភា

ក្រុមគណបក្សនយោបាយទាំងអស់ប្រើប្រាស់អង្គភាពព័ត៌មាន (PPU សម្រាប់គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ប៉ុន្តែគេក៏អាចស្គាល់អង្គភាពទាំងនេះបានតាមរយៈឈ្មោះផ្សេងទៀត) ឲ្យដើរតួនាទីទំនាក់ទំនងផ្នែកនយោបាយ។ ព័ត៌មានរបស់អង្គភាពទាំងនេះ ខុសប្លែកពីព័ត៌មានរបស់អង្គភាពរដ្ឋបាលសភា ពីព្រោះវាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្រ្ត យុទ្ធវិធី ការទាក់ទាញរកសំឡេងឆ្នោត (ក្នុងករណីខ្លះ) និងជាទូទៅ ទំនាក់ទំនងសាធារណៈរបស់ក្រុមគណបក្សនយោបាយ ដែលពួកគេពេញចិត្ត។ ក្រុមគោលដៅចម្បងរបស់ PPU គឺប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងសាធារណជន តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម និងអ៊ីនធើណិត។

ដើម្បីដាក់បញ្ចូលតួនាទីរបស់ក្រុមគណបក្សនយោបាយ PPU ចូលទៅក្នុងបរិបទនេះ ប្រការសំខាន់នោះគឺត្រូវដឹងថា តើក្រុមគណបក្សនយោបាយជាអ្វី។ ពេលខ្លះក្រុមបែបនេះត្រូវបានហៅថា ក្រុមសមាជិកសភារបស់បក្ស ដែលដាច់ដោយឡែកពីក្រុមចាត់តាំងរបស់បក្ស។ ជាញឹកញាប់គេគិតថា វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដែលសមាជិកសភា (ជាប់ឆ្នោត) មិនទទួលយកការណែនាំពីមន្រ្តីបក្ស (មិនជាប់ឆ្នោត) ដែលមានចំនួនច្រើនជាង។ ទម្រង់នៃការបង្កើតក្រុមតំណាងរាស្រ្តនេះ ជាទូទៅមាននៅក្នុងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ (ដែលហៅការបង្កើតក្រុមទាំងនេះថា Fractions) ប្រទេសអូស្រ្តាលី ប្រទេសអ៊ីតាលី ប្រទេសអូទ្រីស និងប្រទេសផ្សេងៗទៀត។ នៅសហភាពអឺរ៉ុប ក្រុមនយោបាយដូចជា សភាប្រជាជនអឺរ៉ុប (European People's Parliament) ជាដើម គឺជាក្រុមចម្រុះនៃអ្នកនយោបាយដែលមានចិត្តគំនិតដូចគ្នា ដែលមកពីប្រទេសផ្សេងៗ។ ការបង្កើតក្រុមតំណាងរាស្រ្តនេះ អាចធ្វើឲ្យសមាជិកសភាធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចបាននូវ

គោលដៅតែមួយ បន្តអនុវត្តរបៀបវារៈគោលនយោបាយដែលមានការឯកភាពពីគណបក្សដែលមានអាសនៈច្រើនជាងគេក្នុងសភា និងដើម្បីដឹកនាំប្រទេសជាតិប្រសិនបើស្ថិតក្នុងជួររដ្ឋាភិបាល។ អាសនៈច្រើន ក៏មានសំឡេងច្រើនតាមនោះដែរ។ ក្រុមនយោបាយនេះមានជំហររឹងមាំខ្លាំងជាងដើម្បីកំណត់តែងតាំងគណៈកម្មាធិការ (គណៈកម្មការ) ដើម្បីគ្រប់គ្រងនីតិបញ្ញត្តិ។ តាមរយៈចំនួននិងអំណាចបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួន ក្រុមនយោបាយនេះ អាចនឹងទទួលបានអំណាចច្រើនជាងមុនតាមរយៈគណៈកម្មាធិការ និងតាមរយៈការបោះឆ្នោតជាប្លុកនៅក្នុងសភាផងដែរ។ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន គណបក្សកាន់អំណាចអាចមានក្រុមសមាជិកសភាមួយរូប ឬច្រើនរូប នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលចម្រុះ ដោយក្រុមនីមួយៗប្រកាន់ខ្ជាប់មនោគមវិជ្ជា និងរបៀបវារៈគោលនយោបាយផ្ទាល់ខ្លួន ប៉ុន្តែធ្វើការសម្របសម្រួលលើបញ្ហាច្បាប់មួយចំនួន ដើម្បីរក្សាបានស្ថិរភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល។ នៅក្នុងសភា គណបក្សនយោបាយនានានឹងរក្សាគម្លាតឃ្លាតពីគ្នា ហើយបោះឆ្នោតជ្រើសរើសមេដឹកនាំរបស់ខ្លួន។ រដ្ឋាភិបាលចម្រុះគឺជាការបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលផ្នែកនយោបាយ ប៉ុន្តែមិនមែនជាការច្របាច់បញ្ចូលគ្នាផ្នែកគោលនយោបាយឡើយ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាការបែងចែកក្រុមគណបក្សនយោបាយក្នុងអង្គនីតិបញ្ញត្តិថ្នាក់ក្រោមនៅប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ក្នុងឆ្នាំ២០១១ (German Bundestag)។ ក្រុមនីមួយៗ មានការិយាល័យទំនាក់ទំនង និងទីប្រឹក្សាផ្ទាល់ខ្លួន។ ពួកគេទាំងអស់ជាផ្នែកមួយនៃសភា ប៉ុន្តែបន្តអនុវត្តតាមរបៀបវារៈគោលនយោបាយរបស់ខ្លួន។

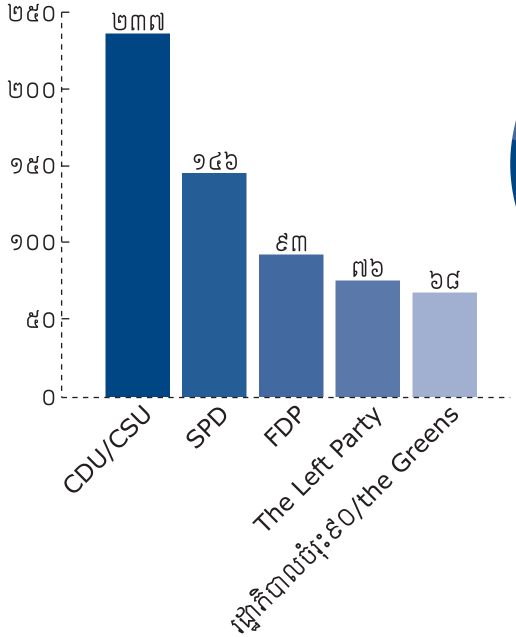

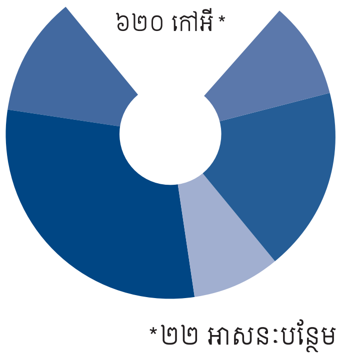

(អាសនៈបន្ថែមនឹងមាននៅពេលដែលគណបក្សមួយទទួលបានអាសនៈតិចជាងសន្លឹកឆ្នោតដែលគណបក្សនេះឈ្នះតាមរយៈសន្លឹកឆ្នោតនៅក្នុងមណ្ឌលបោះឆ្នោត ដែលបង្កើតជា "អាសនៈបន្ថែម" (សម្រាប់សន្លឹកឆ្នោតដែលបាត់) ហើយអាសនៈនឹងនៅតែជារបស់គណបក្សនេះ។)

រូបភាព២៖ ការបែងចែកអាសនៈនៅក្នុងការបោះឆ្នោតលើកទី១៧ នៅក្នុងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ បន្ថែមព័ត៌មានចុងក្រោយនៅខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

(សូមកត់សម្គាល់ថា៖ បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតឆ្នាំ២០១៣ ការបែងចែកអាសនៈត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ៖ CDU/CSU៖ ៣១១ SPD៖ ១៩៣ Linke (Left Party)៖ ៦៤ Die Gruenen (The Greens)៖ ៦៣ FDP៖ មិនមាន

សភាជាន់ទាប (House of Commons) របស់អង់គ្លេស ត្រូវបានចាត់ទុកជា "មាតាសភា" (mother of Parliaments)។ សភាជាន់ទាបរបស់អង់គ្លេសច្រើនជាក្រុមគណបក្សអភិរក្សនិយម (Conservative Party) រីឯគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យសេរីនិយមវិញ (Liberal Democrats) មានចំនួនតិចតួចតែប៉ុណ្ណោះ។ គណបក្សប្រឆាំងដ៏ធំគឺគណបក្សពលករ (Labor Party)។ ក្នុងនោះ

ក៏មានសមាជិកសភាឯករាជ្យមួយចំនួនផងដែរ។ ក្រុមទាំងនេះត្រូវអង្គុយទល់មុខគ្នាតាមជួរកៅអីក្នុងសភាដែលមានប្រធានសភាជាអ្នកគ្រប់គ្រង។

សភាជាន់ទាបរបស់អង់គ្លេស។ ក្រុមគណបក្សនយោបាយមានតែពីរប៉ុណ្ណោះ គឺក្រុមអភិរក្សនិយមរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅខាងឆ្វេងដៃ ក្រុមគណបក្សពលករនៅខាងស្តាំដៃជាមួយគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យសេរីនិយម ដែលជាដៃគូរដ្ឋាភិបាលចម្រុះវ័យក្មេងរបស់ក្រុមអភិរក្សនិយមដែលស្ថិតនៅកណ្តាល។ ទិដ្ឋភាពនេះគឺអង្គុយបែរមុខទៅប្រធានសភា។

ក្រុមសភាបន្តរបៀបវារៈ គោលនយោបាយដែលព្រមព្រៀង ទទួលបានពីកិច្ច ពិភាក្សាដេញដោល និងធាតុចូលដែលបានពីសមាជិកនៃគណបក្សនយោបាយនៅក្នុងសភាទូទៅ

ជាធម្មតា ក្រុមសមាជិកសភាសហការគ្នាដើម្បីបម្រើឲ្យមេដឹកនាំតែមួយ ដែលស្ទើរតែគ្រប់ពេល ត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីសមាជិកពេញសិទ្ធិនៃគណបក្សនយោបាយរបស់ពួកគេ ដើម្បីដឹកនាំក្រុមនៅក្នុងអង្គនីតិបញ្ញត្តិ (សភា)។ មេដឹកនាំជាធម្មតាទទួលបានការគាំទ្រពី "ប្រធានក្រុមតំណាងរាស្ត្រ" ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដែលមានតួនាទីរក្សានិងពង្រឹងវិន័យរបស់បក្ស។ នៅក្នុងយុត្តាធិការភាគច្រើន ក្រុមសមាជិកសភានឹងធ្វើការបោះឆ្នោតទៅតាមគោលនយោបាយបក្ស ប៉ុន្តែក្នុងករណីពិសេស "ការបោះឆ្នោតដោយមនសិការ" លើបញ្ហាសង្គមសំខាន់ណាមួយ (ដូច

ជាការរម្លូតកូន ការគ្រប់គ្រងកាំភ្លើងជាដើម) នឹងអនុញ្ញាតឲ្យសមាជិកសភាបោះឆ្នោតទៅតាមមនសិការរបស់ខ្លួន។

ក្រុមសភាបន្តរបៀបវារៈគោលនយោបាយដែលព្រមព្រៀង ទទួលបានពីកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល និងធាតុចូលដែលបានពីសមាជិកនៃគណបក្សនយោបាយនៅក្នុងសភាទូទៅ តាមរយៈសន្និសីទបន្តបន្ទាប់សម្រាប់ផ្តល់ព័ត៌មានដល់សន្និសីទមួយរបស់បក្ស ហើយបញ្ហាគោលនយោបាយក៏ត្រូវបានអនុម័តនៅពេលនោះដែរ។ បន្ទាប់មកក្រុមសមាជិកសភាបន្តអនុវត្តរបៀបវារៈរបស់ខ្លួន នៅក្នុងសភាតាមរយៈការដាក់ចេញនូវច្បាប់ និងការស្តិតក្នុងសំឡេងភាគច្រើន (ប្រសិនបើមកពីគណបក្សកាន់អំណាច) ក្នុងជួរគណៈកម្មាធិការ នៅពេលទទួលសារណាពីសាធារណជនទាក់ទងនឹងបញ្ហាច្បាប់។

ទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមគោលដៅសំខាន់ៗ (ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ សាធារណជនស្ថាប័នជាតិ) គឺជាមុខងារដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងក្រុមនយោបាយ។ ជានិច្ចជាកាលក្រុមនេះត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានត្រឹមត្រូវគួរឲ្យជឿទុកចិត្តដល់អ្នកទាំងនោះ ពេលខ្លះតាមរយៈអ្នកនាំពាក្យរបស់ខ្លួនដោយផ្ទាល់ (ការធ្វើបទសម្ភាសន៍ សន្និសីទកាសែត ការចែកចាយសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន ការធ្វើបទបង្ហាញសង្ខេបជាលក្ខណៈឯកជន) គេហទំព័រ ទំព័រហ្វេសប៊ុកនិងសុន្ទរកថារបស់បក្ស (ជាធម្មតាប្រធានបក្សទទួលខុសត្រូវចំពោះសេចក្តីប្រកាសសំខាន់ៗ)។ ព័ត៌មានក៏អាចផ្តល់ឲ្យផងដែរតាមរយៈសេចក្តីប្រកាសក្នុងសភា។

តួនាទីនិងមុខងារសំខាន់របស់ប្រធាន/មេដឹកនាំក្រុមនយោបាយ

ប្រធាន/មេដឹកនាំក្រុមនយោបាយ ដែលជាសមាជិកសភាក្នុងឆាកនយោបាយ ឬជាប្រធានបក្ស គួរតែធ្វើជាអ្នកនាំពាក្យផ្លូវការទៅតាមកាលៈទេសៈជាក់ស្តែង។ ក្នុងករណីខ្លះ អ្នកនាំពាក្យអាចជានាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីឲ្យមានឥទ្ធិពលនិងការជឿទុកចិត្ត។ នៅពេលធ្វើសេចក្តីប្រកាសថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីសំខាន់ៗ ដែលចាំបាច់ត្រូវការចំណេះដឹងច្បាស់លាស់អំពីបញ្ហានានា រដ្ឋមន្ត្រីក៏អាចជាអ្នកនាំពាក្យផងដែរ។ អ្នក

ដឹកនាំទទួលបន្ទុកលើការរៀបចំបក្ស អាចធ្វើជាអ្នកដឹកនាំបានសម្រាប់បញ្ហាបក្សនានា ។

អ្នកនាំពាក្យដែលទទួលបានការចាត់តាំងពីមេដឹកនាំក្រុមនយោបាយ (ដូចបានពិភាក្សាខាងលើ) អាចជាអ្នកគ្រប់គ្រងដោះស្រាយលើការឆ្លើយតបសំនួរប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមទម្លាប់ និងដឹកនាំព្រឹត្តិការណ៍នានា។ ចំណុចដែលខុសគ្នានោះគឺនៅត្រង់ថា អ្នកនាំពាក្យ ដែលជាអ្នកនយោបាយមានវោហាសាស្ត្រនយោបាយច្រើនជាងអ្នកនាំពាក្យដែលត្រូវបានចាត់តាំង ហើយការអត្ថាធិប្បាយរបស់ពួកគេ គួរតែរក្សាបាននូវអព្យាក្រឹតភាពតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីទទួលបានការជឿទុកចិត្តពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។ អ្នកនាំពាក្យអាចប្រើប្រាស់គ្រប់វិធីសាស្ត្រទាំងអស់ ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំមុនៗ។

៤. ទំនាក់ទំនងរវាងអង្គភាពព័ត៌មានរបស់ក្រុមសមាជិកសភា និងគណបក្សនយោបាយ

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងបែងចែកភាពខុសប្លែកគ្នារវាងតួនាទីរបស់ក្រុមសមាជិកសភា (គណបក្ស Fraction) អ្នកឯកទេសផ្នែកទំនាក់ទំនង (អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយ ឬ PPUs) និងមន្ត្រីគណបក្សនយោបាយ (PUs) ដែលធំជាង។

គោលបំណងចម្បងរបស់ PPU គឺត្រូវរក្សាសំណុំឯកសាររបស់បក្ស ធ្វើទំនាក់ទំនងដោះស្រាយវិបត្តិ បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រនិងបច្ចេកទេស និងបន្តទំនាក់ទំនងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។

PPUs ត្រូវបានរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធទៅតាមតម្រូវការរបស់អ្នកនាំពាក្យគណបក្ស (សូមមើលផ្នែកបន្ទាប់) ដែលទទួលបានការគាំទ្រពីក្រុមអ្នកឯកទេសទំនាក់ទំនងសាធារណៈ (PR)។ តួនាទីរបស់ពួកគេ គឺត្រូវសម្របសម្រួលឲ្យមានលំហូរព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃពីក្រុមនយោបាយទៅក្រុមគោលដៅ (ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងសង្គមស៊ីវិល)។ អ្នកនាំពាក្យអាចជាអ្នកអាជីព (មន្ត្រីផ្នែកទំនាក់ទំនងសាធារណៈអតីតអ្នកកាសែតជាដើម) ឬ មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់របស់ក្រុម (ប្រធាន អនុប្រធាន)។ គោលបំណងចម្បងរបស់ PPU គឺត្រូវរក្សាសំណុំឯកសាររបស់បក្ស ធ្វើទំនាក់

ទំនងដោះស្រាយវិបត្តិ បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រនិងបច្ចេកទេស និងបន្តទំនាក់ទំនងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។ ទាំងនេះពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគណបក្សកាន់អំណាច មិនមែនក្រុមនយោបាយផ្សេងទៀត ដែលជាតំណាងរាស្ត្រក្នុងសភានោះទេ (គណបក្សប្រឆាំង)។

ខាងក្រោមគឺជាទំព័រតភ្ជាប់ទៅកាន់គេហទំព័រក្រុមនយោបាយមួយចំនួន ដើម្បីផ្តល់ជាឧទាហរណ៍ ថាតើក្រុមនយោបាយទាំងនេះមានលក្ខណៈដូចម្តេច ហើយតើក្រុមទាំងនេះធ្វើអ្វីខ្លះ។

- ក្រុមគណបក្សប្រជាជនអឺរ៉ុប (European People's Party) គឺជាកម្លាំងនយោបាយចម្រុះដែលមានអ្នកនិយមកណ្តាល និងពាក់កណ្តាលស្តាំនិយមគាំទ្រអឺរ៉ុប មកពីបណ្តាប្រទេសជាសមាជិកសហភាពអឺរ៉ុប។ ក្រុមគណបក្សនេះធ្វើការឆ្ពោះទៅសម្រេចគោលដៅដែលធ្វើឲ្យអឺរ៉ុបក្លាយជាតំបន់មួយ កាន់តែប្រកួតប្រជែង និងមានលក្ខណៈប្រជាធិបតេយ្យ ដើម្បីខិតចូលឲ្យកាន់តែកៀកពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន និងបង្កើតឲ្យមានសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសង្គម។ EPP គឺជាគណបក្សនយោបាយឆ្លងដែនដំបូងបំផុត ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអឺរ៉ុប ខណៈដែល EPP Group នាពេលបច្ចុប្បន្នគឺជាកម្លាំងនយោបាយធំបំផុតមួយនៅសភាអឺរ៉ុប (www.eppgroup.eu/)។
- គណបក្សពលករអូស្ត្រាលី (Australian Labor Party) គឺជាគណបក្សមួយក្នុងចំណោមគណបក្សធំៗពីរនៅក្នុងប្រទេសអូស្ត្រាលី ចំណែកឯគណបក្សមួយទៀត គឺគណបក្សសេរីនិយម (Liberal Party) ដែលស្ថិតក្នុងរដ្ឋាភិបាលចម្រុះជាមួយគណបក្សស្តាំនិយម គឺគណបក្សជាតិ (National Party) ដែលតំណាងឲ្យស្រុកនៅតាមជនបទ (www.alp.org.au/)។
- គណបក្សអភិរក្សនិយម (Conservative Party) គឺជាគណបក្សរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស។ គណបក្សនេះគ្រប់គ្រងដោយមានការគាំទ្រពីគណបក្សប្រជាធិបតេយ្យសេរីនិយម (Liberal Democrat Party) ដែល

តូចជាង។ គណបក្សប្រឆាំងគឺគណបក្សពលករ (Labor Party) (www.conservatives.com/)។

ក្រុមសារព័ត៌មានរបស់គណបក្សដោះស្រាយបញ្ហាវិបត្តិសារព័ត៌មានជំនួសមុខឲ្យគណបក្ស និងទទួលខុសត្រូវលើទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយសមាជិកគណបក្ស។

ក្រៅពីក្រុមនយោបាយ គណបក្សនយោបាយនេះ នឹងប្រើប្រាស់នាយកផ្នែកទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួន និងក្រុម (អង្គភាពព័ត៌មាន) ឲ្យដំណើរការស្របគ្នាជាមួយនឹងក្រុមនយោបាយសភា ប៉ុន្តែមិនពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងប្រចាំថ្ងៃជាមួយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀតជុំវិញសកម្មភាពនយោបាយនៅក្នុងសភាទេ។ ក្រុមសារព័ត៌មានរបស់គណបក្សដោះស្រាយបញ្ហាវិបត្តិសារព័ត៌មានជំនួសមុខឲ្យគណបក្ស និងទទួលខុសត្រូវលើទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយសមាជិកគណបក្ស។ ការរៀបចំបក្សថ្នាក់តំបន់មួយចំនួន ប្រហែលជាត្រូវការអ្នកឯកទេសផ្នែកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។

PU ត្រូវរក្សាទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាប្រចាំរវាងក្រុមនយោបាយសភា PPU។ កត្តានេះគួរតែមានការសម្របសម្រួលតាមរយៈគណៈកម្មាធិការមួយ ដែលដឹកនាំដោយប្រធានទីប្រឹក្សាផ្នែកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយរបស់បក្ស តាមរយៈកិច្ចប្រជុំប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកឯកទេសខាងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទាំងអស់នៅក្នុងសភា។ ការងារនេះត្រូវអនុវត្តដោយគណបក្សនយោបាយកាន់អំណាចតែមួយប៉ុណ្ណោះ មិនមែនក្រុមនយោបាយផ្សេងទៀតនៅក្នុងសភា (គណបក្សប្រឆាំង) នោះទេ។

៦. ឧបករណ៍របស់អង្គភាពព័ត៌មាននយោបាយ

ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងរបស់ PPU រួមមានការរៀបចំផែនការ ការសម្របសម្រួល និងវេទិកាយុទ្ធសាស្ត្រ ដោយមានទំនាក់ទំនងប្រចាំថ្ងៃ ជាពិសេសជាមួយសារព័ត៌មាន ដែលជាចំណុចផ្តោតដ៏សំខាន់មួយ។ PPU នឹងទទួលខុសត្រូវលើការចែកចាយ ការដោះស្រាយនឹងសំណួររបស់សារព័ត៌មាន និងប្រតិកម្មផ្សេងៗទៀត។

ឧបករណ៍ដែល PPU ប្រើប្រាស់រួមមាន៖

- គេហទំព័រមួយផ្តោតជាពិសេសលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។ គេហទំព័រនេះគួររួម

បញ្ចូលទំព័រ "មានអ្វីថ្មី" ដែលមានព័ត៌មានថ្មីៗ និងឈ្មោះមន្ត្រីទំនាក់ទំនងសំខាន់ៗ សម្រាប់ធ្វើទំនាក់ទំនង។

- មូលដ្ឋានទិន្នន័យសារព័ត៌មានសម្រាប់ការចែកចាយតាមអ៊ិនធើណិត។
- ខិត្តប័ណ្ណព័ត៌មានអេឡិចត្រូនិចមួយ ដែលផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានថ្មីៗ ស្តីពីបញ្ហាសំខាន់ៗ
- កម្មវិធីទូរស័ព្ទទំនើប (Smartphone)
- ទំព័រ Facebook និងគណនី Twitter
- បណ្ណុំប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាទម្រង់ឯកសាររឹង សម្រាប់បញ្ចូលក្នុងការចេញផ្សាយព័ត៌មាន អត្ថបទពិសេស (Features) ព័ត៌មានសាវតារ
- អង្គចងចាំ (Memory stick) របស់កុំព្យូទ័រមួយ ដែលមានផ្ទុកអត្ថបទពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងរូបភាពធំច្បាស់ ដើម្បីយកដាក់ក្នុងកាសែត និងទស្សនាវដ្តី (ទំហំតូចបំផុត ១ មេកាបៃ)។
- គួរតែរក្សាទុកបណ្ណាល័យរូបថត និងវីដេអូ។
- សន្និសីទកាសែត សេចក្តីអធិប្បាយសង្ខេប បទសម្ភាសមួយទល់នឹងមួយ សេចក្តីអធិប្បាយសង្ខេប "ដោយមិនបានថត ឬកត់ត្រាទុក"។
- ឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់ គួរបញ្ចូលទស្សនៈរបស់គណកម្មាធិការសម្របសម្រួលទំនាក់ទំនងខាងក្រៅ (CCCC: Cross Communications Cordinating Committee) តួនាទីចំបងរបស់គណកម្មការនេះគឺ សម្របសម្រួលទំនាក់ទំនងនយោបាយទាំងអស់របស់គណបក្សជារៀងរាល់អាទិត្យ។
- កិច្ចប្រជុំជារៀងរាល់សប្តាហ៍របស់អ្នកជំនាញផ្នែកទំនាក់ទំនងទាំងអស់ នៅក្នុងសភា (និងមកពីទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់បក្សតាមការតម្រូវ) ដើម្បីជានាអំពីការសម្របសម្រួលសារ។
- ការប្រើប្រាស់ "ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង" ដើម្បីពិនិត្យនិងតាមដានទីតាំងរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋមន្ត្រីសំខាន់ៗជារៀងរាល់សប្តាហ៍។ ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងអាចជាប្រព័ន្ធប្រចាំសប្តាហ៍ ដែលបង្ហាញពីព័ត៌មានទំនាក់ទំនងដែលពាក់ព័ន្ធ

ទាំងអស់។ ឧទាហរណ៍ៈ ការធ្វើដំណើររបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋមន្ត្រី។ ព្រឹត្តិការណ៍នយោបាយសំខាន់ៗ នៅពេល ខាងមុខជាដើម ដែលអាចត្រូវការ មធ្យោបាយទំនាក់ទំនង

- មើលការខុសត្រូវលើឧបករណ៍ដែល PU និងទីប្រឹក្សាសារព័ត៌មានរបស់រដ្ឋមន្ត្រី គួរប្រើប្រាស់ ដើម្បីយល់ដឹងអំពីគោលនយោបាយរបស់គណបក្ស ឬដើម្បី ឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាបន្ទាន់។ ឧទាហរណ៍ ដើម្បីរៀបចំសន្និសីទមួយ ដែលទទួល បានការផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយបំផុត ឬ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាន និងកិច្ច សម្ភាស៍មួយនឹងមួយ។ ចរិតលក្ខណៈនៃបញ្ហានេះ មិនថាជាលក្ខណៈផ្តួចផ្តើម ឬឆ្លើយតប នឹងកំណត់ថាតើឧបករណ៍ណា ដែលត្រូវប្រើប្រាស់។
- ពិនិត្យតាមដានឲ្យបានជិតដល់លើបញ្ហាដែលកំពុងកើតឡើង និងមើលការ ខុសត្រូវលើការរៀបចំឆ្លើយតប ប្រសិនបើចាំបាច់ (ទំនាក់ទំនងដោះស្រាយ វិបត្តិ)។
- រៀបចំផែនការទំនាក់ទំនងដោះស្រាយវិបត្តិមួយ។ អ្នកនាំពាក្យ (ចូរមើលផ្នែក ខាងក្រោម) នឹងដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរៀបចំ ប៉ុន្តែ CCCC នឹងត្រូវ មើលការខុសត្រូវលើប្រភេទនៃសារដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើង។

៧. ទំនាក់ទំនង/ទំនាក់ទំនងសាធារណៈនៃសមាជិកសភាម្នាក់ៗ

រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគួរតែជួលទីប្រឹក្សាខាងក្នុង (សម្រាប់ហេតុផលសន្តិសុខ) ដើម្បីផ្តល់ប្រឹក្សាដល់សមាជិកសភាដែលត្រូវការជំនាញបែបនេះ ដើម្បីបង្កើតគេហទំព័ររបស់ខ្លួន។

សមាជិកសភាគឺជាអ្នកទំនាក់ទំនងមុនគេដែលជួនកាល សមត្ថភាពក្នុងការបញ្ជូន សារវិជ្ជមានរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានមើលរំលង។ ពួកគេមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជា ទៀងទាត់ជាមួយម្ចាស់ឆ្នោតនៅមណ្ឌលរបស់ពួកគេ និងអាចធ្វើឲ្យព័ត៌មានគ្រប ដណ្តប់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងមណ្ឌលដែលខ្លួនតំណាង។ ពួកគេ គឺជាមធ្យោ បាយទំនាក់ទំនងដ៏សំខាន់សម្រាប់ព័ត៌មានរវាងសាធារណជន និងគណបក្ស របស់ខ្លួន (ឧទាហរណ៍ រវាងអង្គការសង្គមស៊ីវិល NGOs ស្ថាប័នអាជីព ក្រុម សាសនា និងអាជ្ញាធរតាមមូលដ្ឋាន) និងជាអ្វីដែលសារព័ត៌មានសង្គមសព្វថ្ងៃ

តាមដាននៅក្នុងឃុំរបស់ខ្លួន ឬនៅថ្នាក់ស្រុក និងខេត្ត។ ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងដែលសមាជិកសភាអាចប្រើប្រាស់បានរួមមាន៖

- ការបង្កើតគេហទំព័រមួយសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយប្រសិនបើអាចរួមទាំងប្លក់មួយផង។
- សមាជិកសភានីមួយៗនឹងត្រូវការការគាំទ្រពីរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ដើម្បីបង្កើតគេហទំព័រ។ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគួរតែជួលទីប្រឹក្សាខាងក្នុង (សម្រាប់ហេតុផលសន្តិសុខ) ដើម្បីផ្តល់ប្រឹក្សាដល់សមាជិកសភាដែលត្រូវការជំនាញបែបនេះ ដើម្បីបង្កើតគេហទំព័ររបស់ខ្លួន។ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានត្រូវធ្វើការជួយសមាជិកសភាក្នុងការមើលថែទាំគេហទំព័រនេះ។ ខ្លឹមសារក្នុងគេហទំព័រគួរតែរួមមាន៖
  - នៅលើទំព័រដើម៖ សេចក្តីណែនាំអំពីសមាជិកសភា ដោយមានរូបថតមួយសន្លឹក (ជាមួយគ្រួសារ បើមានបំណងធ្វើដូច្នេះ)
  - តំណភ្ជាប់ទៅកាន់សុន្ទរកថា សេចក្តីផ្សាយព័ត៌មាន អត្ថបទពិសេស។
  - មានផ្នែកវីដេអូ និងរូបថត។ វីដេអូពី YouTube ប្រសិនបើពាក់ព័ន្ធ និងសមរម្យ។
  - តំណភ្ជាប់ទៅកាន់ព័ត៌មាន
  - លើសពីនេះ៖ រូបថតនៅលើទំព័រនីមួយៗ
- បង្កើតមុខមាត់នៅចំពោះមុខសារព័ត៌មាន ដោយជួបជាមួយសារព័ត៌មានក្នុងមូលដ្ឋានជាប្រចាំដើម្បីធ្វើបទសម្ភាសន៍ សង្ខេបព័ត៌មាន ឬគ្រាន់តែជួបជុំគ្នាក្នុងសង្គមធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ។
- ការជួបប្រជុំជាញឹកញាប់ជាមួយអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗ នៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ដើម្បីយល់ដឹងអំពីការសម្រេចចិត្តរបស់គណបក្ស។
- បង្កើតមូលដ្ឋានទិន្នន័យមួយអំពីអ្នកចូលមើលសំខាន់ៗ។
- ចែកចាយព្រឹត្តិបត្រអេឡិចត្រូនិចជាប្រចាំតាមរយៈមូលដ្ឋានទិន្នន័យ
- សារព័ត៌មានក្នុងតំបន់ និងកិច្ចសម្ភាស៍តាមវិទ្យុអំពីបញ្ហានានា តាមការចាំបាច់។

បង្កើតមុខមាត់នៅចំពោះមុខសារព័ត៌មាន ដោយជួបជាមួយសារព័ត៌មានក្នុង មូលដ្ឋានជាប្រចាំដើម្បីធ្វើបទសម្ភាសន៍ សង្ខេបព័ត៌មាន ឬគ្រាន់តែជួបជុំគ្នាក្នុងសង្គមធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ។

- ផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ព័ត៌មានតាមវិទ្យុជារៀងរាល់សប្តាហ៍ អំពីព្រឹត្តិការណ៍នានានៅមណ្ឌលដែលខ្លួនតំណាង និងជូនដំណឹងដល់សាធារណជនអំពីនិមិត្តសញ្ញាជាតិ។
- សរសេរអត្ថបទព័ត៌មានប្រចាំសប្តាហ៍ ឬខែនៅក្នុងកាសែតតាមមូលដ្ឋានដើម្បីជូនដំណឹងដល់សាធារណជនអំពីបញ្ហាសំខាន់ៗ ដែលមណ្ឌលសភាខ្លួនជួបប្រទះ។
- ប្រសិនបើគ្មានកាសែតទេ ចូរចែកខិត្តប័ណ្ណឲ្យទៀងទាត់ក្នុងនាមជាសមាជិកសភាផ្ទាល់ តាមរយៈការចែកខិត្តប័ណ្ណ ការិយាល័យមូលដ្ឋានរបស់សមាជិកសភា និងបណ្តាញអ្នកធ្វើការក្នុងបក្សរបស់ខ្លួន។
- ទំព័រហ្វេសប៊ុក (Facebook Page)
- គេហទំព័រមួយ រួមមានប្លក់មួយ។ គេហទំព័រនេះអាចមានវីដេអូដែលសមរម្យពី YouTube។
- រៀបចំកិច្ចប្រជុំ "សាលាក្រុង" ជាទៀងទាត់ ហើយសាធារណជនត្រូវបានអញ្ជើញសម្រាប់វគ្គសំណួរ-ចម្លើយ។
- កិច្ចប្រជុំទៀងទាត់ជាមួយអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុងតំបន់ រួមមានឥស្សរជនធុរកិច្ចឈានមុខ។
- បង្កើតចលនា "យុវជន" របស់គណបក្សក្នុងចំណោមម្ចាស់ឆ្នោតរបស់ខ្លួនដើម្បីអប់រំម្ចាស់ឆ្នោតជាយុវជនដែលមានសក្តានុពល អំពីដំណើរការ និងប្រព័ន្ធសភា/នយោបាយ។
- ការចែកចាយខិត្តប័ណ្ណ កូនសៀវភៅព័ត៌មាន និងសម្ភារបោះពុម្ពផ្សេងៗទៀត។
- កិច្ចប្រជុំទៀងទាត់ជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំក្នុងភូមិ។
- ការបង្កើតព្រឹត្តិការណ៍សង្គម និងអញ្ជើញអ្នកធ្វើការក្នុងបក្ស ម្ចាស់មូលនិធិសារព័ត៌មាន និងសមាជិករបស់សង្គមស៊ីវិលដែលត្រូវបានជ្រើសរើស។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះអាចពាក់ព័ន្ធនឹងគណបក្ស ឬជាព្រឹត្តិការណ៍សង្គមទាំងស្រុង ដូចជាកីឡា ឬការសម្តែងវប្បធម៌។

៨. ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានរបស់សមាជិកសភាជាមួយនឹងគណបក្សនយោបាយ

ការទទួលខុសត្រូវរបស់សមាជិកសភា ក្នុងការថែរក្សាជាតុចូលទៅក្នុងគណបក្ស រួមមានការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុង ដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់អង្គភាពទាំងពីរ។ ផលប្រយោជន៍ដ៏សំខាន់ ដែលសមាជិកសភាទទួលបាននៅក្នុងចំណុចនេះគឺការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងក្នុងមូលដ្ឋាន។ មតិកែលម្អរបស់សមាជិកសភាអាចរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់គោលនយោបាយរបស់គណបក្សនយោបាយ ប្រសិនបើមតិទាំងនេះអាចជឿទុកចិត្តបាន និងមានសង្គតិភាព។ ការគាំទ្រគោលនយោបាយរួមរបស់គណបក្ស ក្នុងការចែកចាយព័ត៌មានក្នុងតំបន់ ពិតជាមានសារៈសំខាន់។ សមាជិកសភាដែលជាជួរមុខរបស់គណបក្សនឹងត្រូវកោះហៅ ដើម្បីទាក់ទាញមតិគាំទ្រ និងការពារគោលនយោបាយបែបនេះ។ ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងមួយចំនួន ដែលសមាជិកសភាអាចប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពនេះរួមមាន៖

មតិកែលម្អរបស់សមាជិកសភាអាចរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់គោលនយោបាយរបស់គណបក្សនយោបាយ ប្រសិនបើមតិទាំងនេះអាចជឿទុកចិត្តបាន និងមានសង្គតិភាព។

- រៀបចំព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងមណ្ឌលសភារបស់ខ្លួន ដោយអញ្ជើញនាយករដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ។ ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះអាចជាការបើកសម្ពោធស្ពានឬមន្ទីរពេទ្យ។
- ជានាថា គណៈអធិបតីដែលអញ្ជើញមកមានកម្មវិធីពេញលេញក្នុងការជួបជាមួយអ្នកធ្វើការក្នុងគណបក្ស អ្នករៃអង្គាស អ្នកឧបត្ថម្ភ និងអ្នកគាំទ្រក្នុងអំឡុងដំណើរទស្សនកិច្ចនេះ។ ការធ្វើដូច្នេះជាការសម្តែង "ការគួរសម" មួយដល់ប្រជាជនទាំងនោះ ប៉ុន្តែក៏ជាឱកាសសម្រាប់គណៈអធិបតីទទួលបានមតិកែលម្អដោយផ្ទាល់ពីមូលដ្ឋាន។
- ចេញផ្សាយព័ត៌មានជុំវិញដំណើរទស្សនកិច្ចនេះ និងអញ្ជើញក្រុមសារព័ត៌មានក្នុងស្រុកធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃអាចដឹងឮនិងកោតសរសើរអំពីអ្វីដែលសមាជិកសភា និងគណបក្សកំពុងតែធ្វើសម្រាប់មណ្ឌលសភារបស់ខ្លួន។
- ស្រដៀងគ្នានេះដែរ រៀបចំព្រឹត្តិការណ៍សង្គមមួយសម្រាប់ក្រុមការងារក្នុងគណបក្ស និងអ្នកឧបត្ថម្ភ ដើម្បីថ្លែងអំណរគុណដល់ពួកគេ និងទទួលបាន

"ព័ត៌មានសម្ងាត់" ស្ដីពីបញ្ហាក្នុងតំបន់ សម្រាប់ជាធាតុចូលទៅក្នុងល្បាយទំនាក់ទំនងរបស់គណបក្ស។

- រៀបចំ "កិច្ចប្រជុំតូចៗក្នុងបក្ស" របស់សមាជិកសភាមកពីខេត្តនៅក្បែរនិងនៅក្នុងសភា ដើម្បីដើរតួជាអ្នកទាក់ទាញមតិគាំទ្រលើបញ្ហានានា ក្នុងតំបន់របស់ខ្លួន។ កិច្ចប្រជុំតូចៗនៅក្នុងបក្ស គឺជាការជួបជុំរបស់សមាជិកសភាជាប្រចាំជាធម្មតាគឺជារៀងរាល់អាទិត្យ ដើម្បីពិភាក្សាបញ្ហា និងគោលនយោបាយ
- រួមចំណែកផ្ដល់ "មតិ" សម្រាប់បញ្ចូលក្នុងព័ត៌មានរបស់គណបក្សស្ដីពីប្រធានបទ ដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ជាក់លាក់ណាមួយ។ សកម្មភាពនេះអាចរួមមានការរួមចំណែកក្នុងប្លក់មួយដែលនៅលើគេហទំព័ររបស់គណបក្ស។
- ផ្ដល់របាយការណ៍ដល់គណបក្សអំពីឋានានុក្រមនៃព្រឹត្តិការណ៍ខាងមុខ បញ្ហាដែលកើតចេញពីមណ្ឌលសភារបស់សមាជិកសភា ដើម្បីជាធាតុចូលក្នុងប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង និងដំណើរការនៃការបង្កើតគោលនយោបាយ។ របាយការណ៍នេះអាចធ្វើបានតាមរយៈអ៊ីម៉ែល របាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬការជួបមុខគ្នាផ្ទាល់នៅសភា។
- បង្ហោះរបាយការណ៍ស្ដីពីព្រឹត្តិការណ៍ និងបញ្ហាថ្មីៗនៅក្នុងមណ្ឌលដែលខ្លួនតំណាង ដែលបច្ចុប្បន្នសមាជិកសភានោះកំពុងតែដោះស្រាយ នៅលើគេហទំព័ររបស់ពួកគេ។
- បង្កើតក្រុមអ៊ីម៉ែល ឬបន្ទប់ពិភាក្សាលើគេហទំព័រមួយ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ។ ផ្ដល់មតិកែលម្អលើ "ព័ត៌មានសម្ងាត់" ដែលពាក់ព័ន្ធដល់ PPU វិញ ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងអំពីការតាមដានបញ្ហា ដែលអាចមានសមាសធាតុទំនាក់ទំនងរបស់គណបក្សផងដែរ។

៩. តួនាទីរបស់អ្នកនាំពាក្យគណបក្ស

ការតែងតាំងអ្នកនាំពាក្យគណបក្ស ជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយនៃល្បាយទំនាក់ទំនង។ រដ្ឋាភិបាល ឬសមាជិកសភានីមួយៗ អាចជឿទុកចិត្តបានឬមិនបាន គឺអាស្រ័យ

លើការប្រព្រឹត្តរបស់បុគ្គលនោះ។ នៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ អ្នកនាំពាក្យដែលត្រូវបានជ្រើសតាំងត្រូវមានលក្ខណៈដូចជា អាចទុកចិត្តបាន ជឿជាក់បាន មិនឆេវឆាវ មានភាពក្លាហាន រួសរាយ មានបទពិសោធន៍ និងជាអ្នកគ្រប់គ្រងល្អ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ តួនាទីចម្បងរបស់អ្នកនាំពាក្យដែលត្រូវបានជ្រើសរើស គឺធ្វើឲ្យគណបក្សមានរូបភាពល្អបំផុត ក្នុងទំនាក់ទំនងសាធារណៈតាមដែលអាចធ្វើបាន។ អ្នកស្តាប់ចំបងគឺអ្នកសារព័ត៌មាន និងបណ្តាញព័ត៌មានដែលកំពុងមានកំណើន។ ក្នុងករណីរដ្ឋាភិបាល និងគណបក្ស អ្នកនាំពាក្យអាចមានលក្ខណៈខុសៗគ្នាអាស្រ័យលើបញ្ហាជាក់ស្តែង។ នៅក្នុងយុត្តាធិការខ្លះ ដូចជានៅវេសថ៍មីនីស្ទ័រ នៅចក្រភពអង់គ្លេស អ្នកនាំពាក្យត្រូវបានចាត់ចែងឲ្យធ្វើការលើប្រធានបទជាក់លាក់ ប៉ុន្តែក្នុងករណីនៅកម្ពុជា មានអ្នកនាំពាក្យពីរ ឬបីនាក់គឺស័ក្តិសមសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ ទោះជាកត្តាដែលសំខាន់គឺសង្គតិភាពនៃសារក៏ដោយ ក៏អ្វីដែលសំខាន់ដែរនោះ គឺភាពប៉ិនប្រសប់របស់អ្នកនាំសារ។ កត្តានេះជួយបង្កើតភាពជឿទុកចិត្តជាសាធារណៈ។

អ្នកស្តាប់ចំបងគឺអ្នកសារព័ត៌មាន និងបណ្តាញព័ត៌មានដែលកំពុងមានកំណើន

តួនាទីអ្នកនាំពាក្យរួមមាន៖

- សមត្ថភាពក្នុងការពិនិត្យតាមដានបញ្ហា និងរៀបចំក្រុមជុំវិញការឆ្លើយតប ឬសកម្មភាពផ្តួចផ្តើម។
- សហការជាមួយគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ទំនាក់ទំនងសាធារណៈនៅក្នុងជួររដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ហើយបើចាំបាច់ ជំនួសឲ្យសមាជិកសភានីមួយៗ
- បង្កើតសារដ៏ត្រឹមត្រូវ ដោយសហការជាមួយភាគីផ្សេងៗទៀត
- ជាអ្នកបញ្ជូនសារដ៏គួរឲ្យទុកចិត្តមួយរូប
- បង្កើតផែនការ ដើម្បីលើកកម្ពស់គំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗ ដល់សារព័ត៌មាននិងសាធារណជន

- អាចកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ឲ្យបានទាបបំផុត នៅពេលមានបញ្ហាបន្ទាន់/វិបត្តិ។

តួនាទីប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកនាំពាក្យគួរតែរួមមាន៖

- ចាប់ផ្តើមលឿន ពិនិត្យឡើងវិញនូវសារព័ត៌មានបន្ទាន់ទាំងអស់ និងជ្រើសរើសបញ្ហាគន្លឹះៗ ដែលអាចត្រូវការការឆ្លើយតប។
- រៀបចំកិច្ចប្រជុំជាមួយអ្នកធ្វើការនៅព្រឹកព្រលឹម ដើម្បីសម្រេចលើសកម្មភាពឆ្លើយតប ឬផ្តួចផ្តើម ។
- ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានជាមួយសមាជិក CCCC ជាពិសេសប្រធាន (ប្រសិនបើមិនមែនជាប្រធានដោយខ្លួនឯង) ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។
- បង្កើតសារសំខាន់ៗ
- វាយតម្លៃថាតើទម្រង់នៃការរួមចំណែកដល់ការទំនាក់ទំនងណា ដែលត្រូវប្រើប្រាស់៖ សន្និសីទកាសែត ការចេញផ្សាយព័ត៌មាន សម្ភាស ការឆ្លើយតបទៅកាន់សំណួរសារព័ត៌មានតាមទូរស័ព្ទ។

ការពិពណ៌នាអំពីការងារ

- គោលបំណងសំខាន់របស់អ្នកនាំពាក្យ គួរតែជាការអាចជឿជាក់បាន។ អ្នកដែលស័ក្តិសមជាអ្នកនាំពាក្យគួរតែ៖
- មានប្រវត្តិការងារខាងសារព័ត៌មានច្រើន អាចធ្វើការជាអ្នកកាសែតចន្លោះពី ៥ ទៅ ៧ ឆ្នាំ
- មានជំនាញនិយាយ និងសរសេរខ្លាំង
- ជាសមាជិកជាន់ខ្ពស់របស់គណបក្ស ដោយយល់ដឹងច្បាស់លាស់អំពីដំណើរការ គោលនយោបាយគណបក្ស ជាដើម
- មានបទពិសោធន៍ពីមុនជាអ្នកមើលការខុសត្រូវក្រុម
- យល់ដឹងអំពីសារព័ត៌មានអន្តរជាតិ ជាពិសេសទីភ្នាក់ងារព័ត៌មានសកល

- មានសមត្ថភាពក្នុងការកំណត់ឱកាសទំនាក់ទំនង និងបង្កើតកម្មវិធីគាំទ្រ
- ពូកែខាងកុំព្យូទ័រ
- យល់ដឹងអំពីប្រតិបត្តិការនៃសារព័ត៌មានសង្គម និងវដ្តព័ត៌មាន២៤ម៉ោង
- មានភាពចាស់ទុំ មើលទៅគួរឲ្យជឿទុកចិត្ត
- មានសមត្ថភាពក្នុងការចាប់យកការពិតបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងប្រមូលផ្តុំការពិតទាំងនោះសម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់សាធារណជន
- មានជំនាញគ្រប់គ្រង និងជំនាញគិតប្រកបដោយយុទ្ធសាស្ត្ររឹងមាំ
- មានភាពស្ងប់ស្ងៀមនៅពេលមានសម្ពាធ
- មានការអត់ធ្មត់ ចេះលេងសើច។

១០.ទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយក្រុមនយោបាយ

នៅក្នុងទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងជាមួយក្រុមនយោបាយនានា អ្នកនាំពាក្យគួរតែខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីរក្សាអព្យាក្រឹត្យភាពតាមដែលអាចធ្វើបាន។ នយោបាយប្រកាន់បក្សពួករបស់អ្នកនាំពាក្យ ដែលមិនជ្រើសចេញពីការបោះឆ្នោត (ចាត់តាំង) នឹងបំផ្លាញនូវភាពជឿទុកចិត្តរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើអ្នកនាំពាក្យគឺជាអ្នកនយោបាយ គាត់ប្រហែលជាចង់លេងល្បែងនយោបាយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលចាំបាច់បំផុត គឺអ្នកនាំពាក្យម្នាក់ត្រូវបានមើលឃើញថា ជាបុគ្គលដែលមើលពីសំបកក្រៅគួរឲ្យគោរព ជឿទុកចិត្ត និងមិនប្រកាន់បក្សពួក។ ប្រសិនបើអ្នកនាំពាក្យដែលចាត់តាំងប្រឡូកក្នុងនយោបាយ និងចូលបក្សសម្ព័ន្ធជាមួយក្រុមមួយជាជាងក្រុមមួយទៀត ភាពជឿទុកចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបាត់បង់។

ប្រសិនបើអ្នកនាំពាក្យដែលចាត់តាំង ប្រឡូកក្នុងនយោបាយ និងចូលបក្សសម្ព័ន្ធជាមួយក្រុមមួយជាជាងក្រុមមួយទៀត ភាពជឿទុកចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបាត់បង់។

ដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ហានេះ អ្នកនាំពាក្យគួរតែធ្វើជាអធិបតីក្នុងកិច្ចប្រជុំយ៉ាងទៀតទាត់ ដោយផ្តោតលើតែទំនាក់ទំនងខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ ដោយមានវត្តមានតំណាងរបស់ក្រុម ដែលអាចពិភាក្សាពីយុទ្ធសាស្ត្រនយោបាយ ប៉ុន្តែតាមរយៈការធ្វើជាអធិបតីនេះ អ្នកនាំពាក្យគួរតែរក្សាអព្យាក្រឹតភាពរបស់គាត់។

១១. ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នខាងក្រៅ

គណបក្សនយោបាយ និងសភាខ្លួនឯងត្រូវការទំនាក់ទំនងខាងក្រៅប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពជាមួយសង្គមស៊ីវិលនៅគ្រប់ស្ថាប័ននានា ដើម្បីឲ្យប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យអាស្រ័យសភាមួយសម្រេចកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។ លើកលែងតែសារព័ត៌មាន ស្ថាប័នទាំងនេះមានទំនាក់ទំនងជាមួយៈ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (NGOs) ម្ចាស់ជំនួយ វិនិយោគិន អ្នកផ្ដល់មូលនិធិដល់គណបក្សនយោបាយ អង្គការថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត ក្រុមវប្បធម៌ អប់រំ និងធុរកិច្ច។

១២. ទំនាក់ទំនងសភាជាមួយស្ថាប័នខាងក្រៅ

សភាជាស្នូលនៃប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានការទទួលខុសត្រូវពិសេសដើម្បីបន្តអប់រំផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា។ សភានេះគួរតែត្រូវបានមើលឃើញថាជាស្ថាប័នផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងស្របច្បាប់រវាងប្រជាពលរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាល។ សភាក៏គួរតែជាស្ថាប័នអព្យាក្រឹតផងដែរ។

សភាជាស្នូលនៃប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានការទទួលខុសត្រូវពិសេសដើម្បីបន្តអប់រំផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា។

ប្រការនេះអាចសម្រេចបានតាមរយៈ ៖

- ការប្រើប្រាស់គេហទំព័ររបស់សភាជាវិធីសាស្ត្រដ៏សំខាន់មួយ ដើម្បីអប់រំផ្សព្វផ្សាយដល់ស្ថាប័ននានា។
- ការបើកឱកាសដល់ការជជែកតាមអ៊ីនធើណិត ឬគេហទំព័រដើម្បីលើកទឹកចិត្តឲ្យមានទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមករវាងសភា និងស្ថាប័ន។
- បង្កើតក្រុមជាក់លាក់មួយ ដែលអាចឲ្យស្ថាប័នជួបជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋសភាដើម្បីពិភាក្សាពីបញ្ហានានា។
- អញ្ជើញអង្គការដែលធ្វើការលើការកសាងសមត្ថភាពឲ្យចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍគម្រោង។
- បង្កើតក្រុមមួយ ដែលមានសមាសភាពស្ថាប័នពីខាងក្រៅសម្រាប់បញ្ហាអភិបាលកិច្ចល្អ។

ADVISORY PAPERS ON POLITICAL PARTY DEVELOPMENT

Volume II

Guidelines to Parliamentary Communications

Konrad Adenauer Stiftung

Freedom, justice and solidarity are the basic principles underlying the work of the Konrad-Adenauer-Stiftung (KAS). KAS is a political foundation, closely associated with the Christian Democratic Union of Germany (CDU). As co-founder of the CDU and the first Chancellor of the Federal Republic of Germany, Konrad Adenauer (1876-1967) united Christian-social, conservative and liberal traditions. His name is synonymous with the democratic reconstruction of Germany, the firm alignment of foreign policy with the trans atlantic community of values, the vision of a unified Europe and an orientation towards the social market economy. In our European and international cooperation with more than 70 offices abroad and projects in over 120 countries, we make a unique contribution to the promotion of democracy, the rule of law and a social market economy.

The office in Cambodia has been extablished in 1994. KAS in Cambodia is mainly operating in the following fields: Administrative Reform and Decentralization, Strenthening Political Parties and Parliaments, Legal Reform, Media Development, Political Education and Social Market Economy, as well as Foreign Policy Consultancy.

Contents

Preface 1

1. Introduction 3

2. Parliament Administration's Communications Functions 4

3. Distribution of Information: Key Tools 8

4. Political Party (Groups) Communication in Parliament 10

5. The Relationship between Parliamentary Group Press Units and the Political Press Units 13

6. Political Press Unit Tools 14

7. Communication / Public Relation of Individual Members of Parliament 15

8. Member of Parliament Liaison with Political Parties 17

9. The Role of the Party Spokesperson 18

10. Internal Communication between Spokesman and Political Groups 19

11. Communications with External Institutions 20

12. Parliament External Institution Communications 20

Preface

Parliamentary democracies generally consist of several components, all of them requiring inter-linking communication processes. The main bodies in Cambodia are the Parliamentary administration (National Parliament) comprising the National Assembly of Cambodia and the Senate; political parties (Fractions) and individual Members of Parliament (MPs). In addition, external institutions impact on the democratic process. These include national institutions, NGOs, sub-national legislatures, media and, in some cases, regional organisations (e.g. the Association of South East Asian Nations, ASEAN, of which Cambodia is a member).

The ability of these institutions to communicate to the public/citizens and the media with clarity, accuracy and timeliness both through their own individual distribution channels, and the inter-linking of such communication, is a fundamental component of a successful parliamentary democracy.

These guidelines are designed to enhance the ability of those with communication responsibilities within these organisations to better communicate to a rapidly changing electorate and civil society, driven in large part by the Internet and spread of social media tools within the parliamentary sphere, and outside of it. The playing field between the government and other external groups in society is being levelled. Out of necessity, the guidelines are both neutral and broad in nature.

The objective is to build and expand existing tools and processes by employing all communication techniques available. In fact, the imperative should be to increase connection with key audiences to ensure policy acceptance and clarity of direction. Communication is at the heart of good governance. The guidelines cover five areas of communication:

- Parliament Administration Communication Functions.
- Political Party Group (fractions) Communication.
- Individual Member of Parliament Communication.
- Spokespersons of the Parliament Administration and of the Political Party Groups (Fractions) and their Roles.
- Communication with External Institutions Relevant to a Parliamentary Democracy.

Given the growing importance of the Internet some attention must also be paid to its role.

Alastair Carthew
Advisor

GUIDELINES TO PARLIAMENTARY COMMUNICATIONS

How to Conduct Public and Media Relations in Cambodia's Parliamentary Environment

1. Introduction

Cambodia's Parliament consists of the National Assembly (members elected through proportional representation) and the Senate (four appointed Senators and the rest elected by commune councillors from 24 provinces). Worldwide, the public generally has a sketchy knowledge of how Parliaments operate, yet they are a key element of democracy, playing an important role in terms of legislation, oversight, governance and representation.

Cambodia is no exception. Due to its prominent place in society, vast media attention and expectations of the general public, Parliament is well placed to use its resources to help create a better informed and knowledgeable constituency. The National Assembly, for example, holds legislative power over important issues such as budget, taxes, laws, international treaties and formation of the government. Such important topics need consistent communication. The parliamentary commissions (committees) in Parliament that consider legislation are another channel for such communication. Therefore clear consistent communications across the parliamentary spectrum, using a variety of tools to enhance the public's knowledge of the parliamentary processes, will help engender greater confidence in Cambodia's parliamentary democracy.

... clear consistent communications across the parliamentary spectrum, using a variety of tools to enhance the public's knowledge of the parliamentary processes, will help engender greater confidence in Cambodia's parliamentary democracy.

Political parties fill a similar, yet obviously more politicised role. Each political party represented in Parliament has developed its own structure, philosophy, processes and strategies. They also have factions within the party pursuing their own agendas. The 2013 National Assembly elections attracted a 68% turnout, which is considerably lower than in 2008 (81.5%). Despite this reduction, the imperative remains for the Cambodian public to be better informed about politics and the parliamentary democracy system. Few people outside the direct political environment would know how a political party operates internally as their only real connection is through the communication distribution channels the parties employ.

Individual Members of Parliament (MPs) form the third leg of the troika (NA, Senate, MPs), must operate as an individual at the local level in order to satisfy their constituents. They must employ different communication techniques, making use of the Internet more often, but also maintain person-to-person contact.

Two way communication using all the tools available (today the Internet being one of the most important) with such groups should be part of the parliamentary process.

The party spokesperson is the day-to-day public face representing his/her political party on issues, policy and strategy to the wider community. This is a key, senior role in any government as that person, or persons, have a responsibility to present his/her political party group in a credible, believable and consistent way.

External entities outside the immediate parliament environment can also strongly influence public opinion. These external groups include national institutions, trade unions, NGOs (non-governmental organisations), international and regional organisations. Two way communication using all the tools available (today the Internet being one of the most important) with such groups should be part of the parliamentary process.

2. Parliament Administration's Communications Functions

In Cambodia, the Secretariats of the National Assembly (NA) and Senate would be the appropriate offices for providing professional communications support to parliamentarians (as opposed to a politically based press office attached to the political parties). Western democracies parliamentary administrative issues are normally handled through the Speaker's office who is supported by a parliamentary services unit covering administration of business (house sittings, legislation calendar etc.), the parliament buildings and the offices of the Prime Minister, cabinet and MPs. Political/national policy issues are dealt with by the Prime Minister's office, ministers, cabinet and political party organisations.

The Secretariat press officers, who would be attached to the Secretary General's office, could be held responsible for developing communication strategies, public and media outreach as required, the public relations profile of Parliament, briefings, maintaining databases of relevant organisations, developing internal communications, gathering and distributing relevant information.

The Secretariats should be charged with providing suitable subject matter to the commissions and all MPs to enhance their ability to provide input into law making and policy formulation. It can improve outreach to the public through the National Assembly (NA) and Senate by publicising, and allowing access to, commission hearings and other hearing mechanisms. It can also advise MPs on how to be more responsive to their constituents by providing relevant information from Parliament's vast communication resources.

To access this (non-political) information the Secretariats must work with agencies such as the Parliamentary library and archives, which are usually the main repository of such information in a Parliament. Other agencies would include the central administrative offices of the National Assembly and Senate. The information would include:

- An overview of the composition and functions of Parliament and its constituent bodies.
- A description of the specific role of the bicameral parliament in Cambodia.
- Full text of standing orders, rules of procedure and similar rule setting documents.
- Text of the country's constitution.
- A list of international and regional parliamentary assemblies of which Cambodia's parliament is a member.
- A list of Commissions and other relevant bodies.
- An overview of parliamentary procedure.
- Explanation of the routine order of parliamentary business.
- A brief history of the history of the institution.
- Texts of official press releases of the Parliament.
- Diagrams of seating arrangements in the debating chamber.
- An organisational chart of the Secretariats with names of the Secretary/Clerk.
- Practical information on access to Parliament's building, library and archives.
- A description of parliamentary bodies, functions and working procedures.
- A calendar of parliamentary business (House sitting, commission hearings).
- Historical information about the Parliament.
- Information on legislation being enacted.
- Names of presiding officers (party leaders, commission chairmen).
- Information in the national language (with parallel versions in English).

To access this (non-political) information the Secretariats must work with agencies such as the Parliamentary library and archives, which are usually the main repository of such information in a Parliament.

Key Role of Spokesperson in Parliament Administration

...the spokesperson could be a suitable parliamentary officer with many of the same qualities as the party spokesperson (credible, mature, experienced, good verbal and writing skills)...

Parliaments should have a designated person to handle media issues, but this person need not have all of the same attributes as a political party spokesperson as the roles are different. The Parliament spokesperson is more likely to be commenting on a legislative, procedural or legal matter whereas the party spokesperson's role will have a more political element.

In the Parliament's case the spokesperson could be a suitable parliamentary officer with many of the same qualities as the party spokesperson (credible, mature, experienced, good verbal and writing skills) rather than someone with a strong media background.

The Parliament spokesperson should have an oversight of the type of information disseminated. He/she can do this by:

- Ensuring website information is kept relevant and up-to-date e.g. biographical data on parliamentarians and Parliament; breakdown of makeup of the Parliament; information on past elections; legislative programme information.
- Manage online discussion forums (if existing) where users can question Parliamentarians.
- Manage the publication and distribution of Parliamentary hard copy information material e.g. brochures, pamphlets, explanatory notes.
- Liaise with the PM, ministers, NA and Senate secretariats regarding the legislative programme.
- Manage the public interface programme of Parliament e.g. open days, school visits, VIP visits.
- Develop internal communications with staff e.g. an Intranet, regular meetings.
- Organise media events (press conference) from time to time. On this occasion, if the issue relates to specific parliamentary matters, he/she may defer to the leaders of the Secretariats.

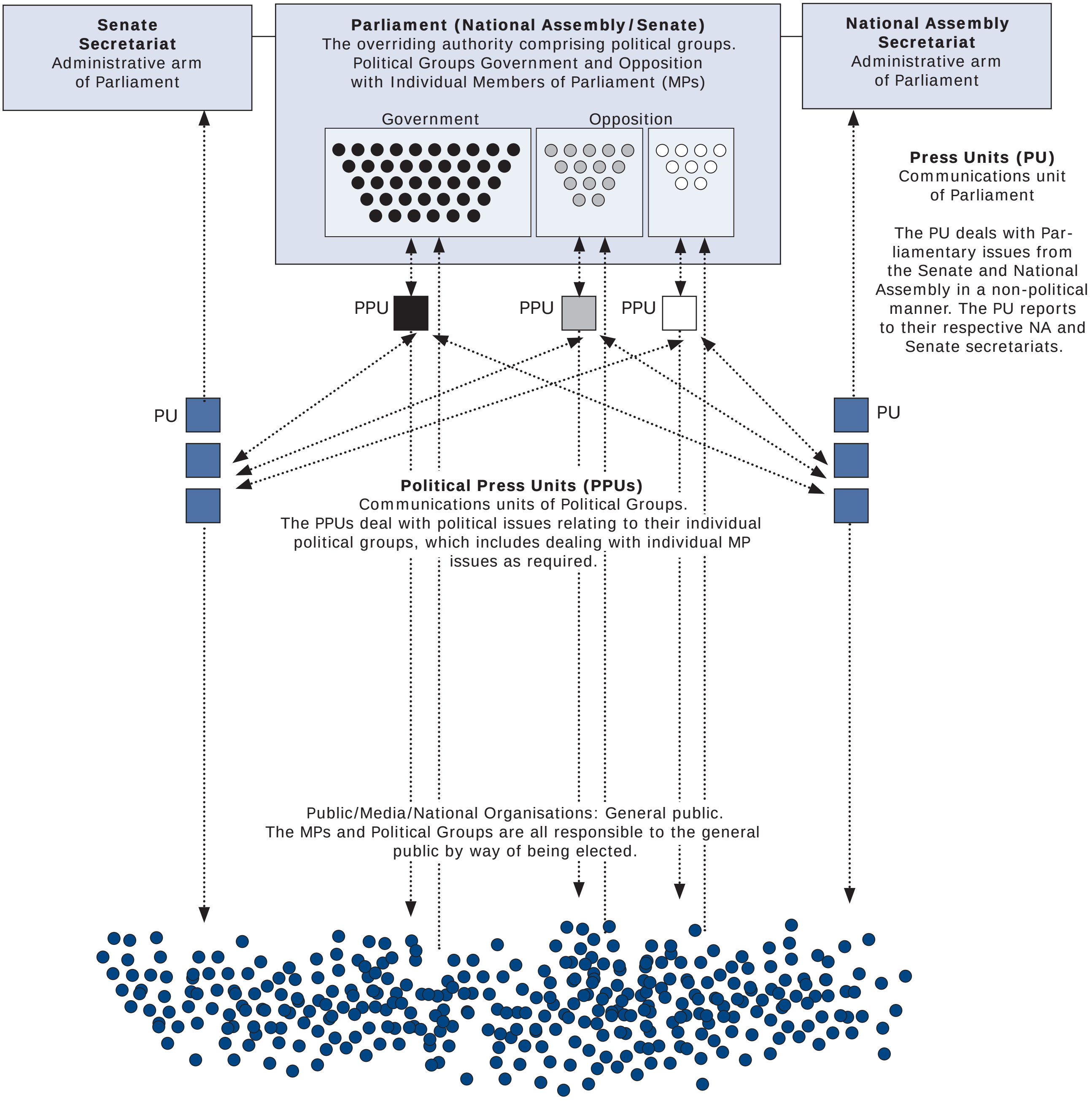

Figure 1: Parliamentary/Political Group/Press Units Communications Chart.

3. Distribution of Information: Key Tools

To make such information more accessible the Secretariats can consider a number of distribution channels.

To make such information more accessible the Secretariats can consider a number of distribution channels.

Websites are now an integral part of parliamentary communication. They make relevant information easily available, are user friendly and can cover a wide range of subjects at a centralised location. For example, journalists, political analysts, scholars and many members of the public receive their most up to date information from parliamentary websites. The website should contain a number of the following key elements:

- An explanation of election procedures (voting system, electoral divisions/constituencies, who votes, who can be elected, nomination requirements, who conducts the election).
- Results of the last election by party affiliation and constituency.
- Education about Parliament and the Parliamentary procedure.
- Frequently asked Questions and Answers.
- Useful links to other parliamentary websites.
- Visitor information.
- Current composition of party groupings/political factions.
- Information on the legislative process; an explanation of the process, the legislative agenda and schedule of the current session; a database of Acts enacted; current state of parliamentary business (e.g. bill topic, title, date, content).
- Information on presiding officers of parliament; his/her powers and prerogatives; names of deputies and/or vice presidents (if applicable); list of past presiding officers, a collection of speeches and public addresses (if conducted).
- Ad hoc parliamentary bodies (commissions, sub-committees): complete list of such bodies with hyperlinks to their own websites (if applicable); terms of reference and mandates of bodies; membership names; contact information; schedules of meetings and hearings held by each parliamentary body; press releases pertaining to the work of each body and historical data.
- Distributing parliamentary information externally to other country's parliaments, for example, it can now be more easily achieved through the Internet. This can be shared through a website page grouping the external links of parliaments, political parties and institutions in other countries. The links should include the sites of the other country's presidency, government and even constitutional and supreme courts (where applicable), sites of other chambers (especially bicameral parliaments, similar to Cambodia's), senates, political inter-parliamentary organisations, regional parliamentary organisations, national political parties, individual MPs (where applicable) and individual ministries and other national agencies. Cambodia's membership of ASEAN (Association of South East Asian Nations) and the creation of the Asia Economic Community (AEC) in 2015 make such inter-country communication more important than ever.

- The Secretariats would have overall responsibility for website content, but in some cases website content could be produced by third parties, such as online platforms and blogs.
- Regular updating relevant parliamentary information is important. This could be done through a schematic explanation of the legislative process; the legislative agenda and schedule of the current session, a searchable database of legislative acts enacted by the current legislature, the status of current parliamentary business by bill number, topic, title, date, document code, parliamentary body etc.; a searchable database of committee reports, records, hearings, vote; a summary of records of parliamentary debates/sessions; a section devoted to questions addressed to the executive branch, a glossary of parliamentary procedure and (if possible) an audio and video web telecasting of parliamentary sessions.

Here are some links to examples of Parliament websites in other jurisdictions.

- Australia: *http://www.aph.gov.au/About_Parliament/House_of_Representatives*
- Singapore: *http://www.parliament.gov.sg/*
- Thailand: *http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=parliament2554*
- Canada: *http://www.parl.gc.ca/Default.aspx?Language=E*

Social media plays an increasingly important role in parliamentary democracies. The Secretariats should be part of this through the medium of Facebook page(s) covering relevant information (as above) allowing the public to give direct feedback to the Parliament. Twitter can also be used, for example, to distribute up to date information and build a following.

Social media plays an increasingly important role in parliamentary democracies.

A comprehensive media kit must be available through the Secretariats, incorporating much of the information above through media releases, brochures, a “flash stick” for computer use, contact information, access to a photographic/video library and even a small memento.

Parliamentary publications in kiosks at Parliament, through a parliamentary workshop, through MP and commission offices are helpful to researchers, academics and people without Internet access or who live outside the capital. A list of publications and documents currently available could be posted on the website (free PDF downloads); information about how the material can be obtained and a direct on-line order service are all ways to disseminate publications.

Leaflets, brochures, even a parliamentary “newspaper” should be produced by the Secretariats and made available at Parliament itself, through a parliamentary bookshop, MPs offices and online. In this regard the PU and PPU should work closely with the Parliamentary library, which is the main repository in most Parliaments of information.

Live TV screenings of parliament help the public understand how it works, although not all politicians would welcome such screenings. This would need a special parliamentary TV unit to be established under the Political Press Unit’s (PPU’s)

jurisdiction. An experienced commentator/journalist to explain proceedings and to put the debates into context would be required.

An experienced commentator/journalist to explain proceedings and to put the debates into context would be required.

Similarly edited versions of the live TV screenings explaining decisions made by the parliament, the context, background, relevant actors and the implications on the public could be made through the PPU.

Open days at parliament hosted by the Secretariats and parliamentary offices (including individual MPs in their offices) help give the public a better "feel" as to what their elected representatives do and how they operate. These are particularly valuable for educating school children. Kiosks providing relevant information would help dissemination. The Secretariats would be responsible for organising such days.

A "meet your MP" programme at least twice a year would present the "human" side of being an MP to the public. The day could include tours of parliament, lunch at the parliamentary cafeteria, meeting parliamentary officers, a visit to the debating chamber and talks on the life of being an MP; all supported by a press release, brochures and an education/media kit.

From time to time media briefings on parliamentary procedures may be necessary. The PPU should organise these, although the spokesperson for such briefings would need to be either a respected expert on Parliament, or someone like the Speaker. These briefings could be rare (as in the case of explaining a specific controversial ruling in Parliament) or frequent (to explain an ongoing issue requiring high profile parliamentary consideration impacting on the institution. Policy issues involving political tactics and strategy should remain with the political parties).

4. Political Party (Groups) Communication in Parliament

All political party groups employ press units (PPU for these guidelines, but they can be known by other names) in a political communication role. Their brief differs from the parliamentary administrative branch as it involves policy, strategy, tactics, electioneering (in some cases) and generally the public relations profile of the political party group to which they are attached. The PPU's main target audience is the media and, increasingly, the public through social media and the Internet.

To put the role of the political party group PPU into context, it is important to understand what a political party group is. Such a group is sometimes called the parliamentary wing of a party, separate from its organisational wing. It is often considered important that (elected) MPs not take instructions from wider (non-elected) party officials. This form of parliamentary grouping is common in jurisdictions such as Germany, (where the groupings are called fraktions) Australia, Italy, Austria, among others. In the European Union, political groups such as the European People's Parliament, is a combination of like-minded politicians from various countries. The forming of a parliamentary group enables the MPs to work together to achieve shared goals, to pursue the policy agenda agreed to

by the wider parliamentary party and, if in government, to govern the country. There is strength in numbers. The political group is in a stronger position to dictate committee (commission) appointments to steer legislation. The political group can, through its numbers and voting power, be in a position to obtain more power through committees and also by voting as a bloc in Parliament. In many countries the governing party may comprise one or more parliamentary groups in a coalition, with each group retaining their own ideology and policy agendas, but compromising on some legislative matters to enable government stability. Within Parliament, the parties will retain their separate space and elect their own leader. The coalition is a matter of political convenience, not a merging of policy. Below is a distribution of political party groups in the 2011 German “Bundestag”. Each grouping has its own communication facilities and advisers. They are all part of the Parliament, but pursue their own policy agendas.

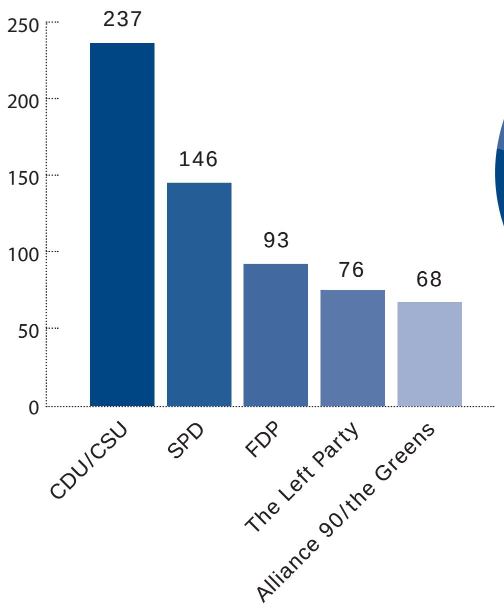

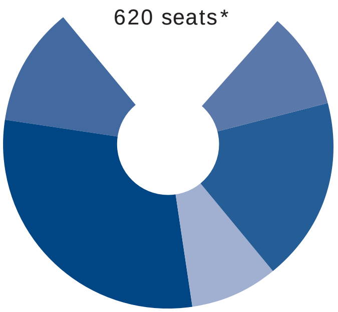

*22 Overhang Mandates

(Overhang seats arise when a party is entitled to less seats according to the party vote than it has won in the constituency vote which creates “overhanging seats” (for the missing votes) and these seats remain with the party.)

Figure 2: Distibution of seats in the 17th electoral term in Germany, last updated June 2011

(Please note: After the 2013 elections the distribution of seats has changed: CDU/CSU: 311, SPD: 193, Linke (Left Party): 64, Die Gruenen (the Greens): 63, FDP: None)

The British House of Commons is considered to be the "mother of Parliaments" Britain's House of Commons comprises the majority Conservative Party group, with the Liberal Democrats as its minor partner. The main Opposition party is the Labour Party. There are some independent MPs. The groupings face each other across an aisle of the House over which the Speaker of the House has control.

Britain's House of Commons. Just two party groupings, the government Conservatives on the left, Labour Party on the right and the Liberal Democrat junior coalition partners of the Conservatives in more neutral ground. This view is facing the Speaker.

Parliamentary groups pursue their agreed policy agendas, derived from debate and input from membership of the wider parliamentary party

Parliamentary groups usually coalesce around a single leader, almost always chosen from the sitting members of their political party to lead the group in the legislature (Parliament). The leader is normally supported by one or more "whips" whose job is to maintain and enforce party discipline. In most jurisdictions the parliamentary group will vote according to the party policy, although in exceptional cases a "conscience vote" on an important social issue (abortion, gun control etc.) will allow MPs to vote according to their own conscience.

Parliamentary groups pursue their agreed policy agendas, derived from debate and input from membership of the wider parliamentary party through a series of conferences feeding into one party conference where remits on policy are adopted. The parliamentary party then pursues this political agenda inside the Parliament through the introduction of legislation and being in a majority (if from

the governing party) on committees (commissions) when receiving submissions from the public on the legislation.

Communication with key audiences (media, public, national groups) is a vital function within a political grouping. The group must constantly provide accurate, credible information to those audiences, sometimes directly through its spokesperson (interviews, press conferences, distribution of media releases, private briefings); its party website and Facebook pages; and speeches (usually party leader for major announcements). Information can also be conveyed through announcements in Parliament.

Key Role and Function of Chairman / Leader of Political Group

The chairman/leader of the political group is the Prime Minister who, from time to time should be the official spokesperson, particularly in timesof crisis. Much depends on the circumstances. On some occasions, to lend credibility and ensure impact, the spokesperson could be the Prime Minister. In key ministerial announcements where an intimate knowledge of the issues is required, the minister could be the spokesperson. For party matters the leader of the party organisation can take a lead.

For day to day media inquiries, routine announcements, fronting of events, a spokesperson designated by the leader of a political group (as discussed above) can take control. The difference is a spokesperson who is a politician has more scope for political rhetoric than a designated spokesperson, which should remain as neutral as possible in their comments to retain credibility with the media. The spokesperson can employ all of the tools previously outlined in these guidelines.

5. The Relationship between Parliamentary Group Press Units and the Political Press Units

It is important to differentiate between the roles of the Parliamentary Group (party, Fraction) communications specialists (Political Press Units or PPUs) and those of the wider political party (PUs).

PPUs are structured around a party spokesperson (see later section) supported by a team of PR specialists. Their role is to coordinate the day-to-day information flow from the political groups to key audiences (media, civil society). The spokesperson could be a designated professional (PR person, ex-journalist) or a senior officer of the group (leader, deputy leader). The PPU's primary objective is to maintain the party's profile, handle crisis communications, developing strategy and tactics and ongoing media relations. This relates to the ruling party, and not the other parliamentary political groupings in Parliament (opposition parties).

The PPU's primary objective is to maintain the party's profile, handle crisis communications, developing strategy and tactics and ongoing media relations.

Here are some links to some political group websites to give examples of what they look like and what they do.

- The Group of the European People's Party brings together centre and centre-right pro-European political forces from the Member States of the EU. It works to advance the goal of a more competitive and democratic Europe, closer to its citizens, and a social market economy. The EPP was the first ever transnational political party to be formed at European level while the EPP Group is currently the largest political force in the European Parliament (*www.eppgroup.eu/*).
- The Australian Labor Party is one of two major parties in Australia, the other being the Liberal Party, which has a coalition in Government with the right of centre National Party representing rural districts (*www.alp.org.au/*).
- The Conservative Party is the party of Government in Britain. It governs with the support of the smaller Liberal Democrat Party. The opposition party is the Labour Party (*www.conservatives.com/*).

The party media team handles media issues on behalf of the party and are responsible for internal communication with party members.

Apart from the political group, the political party will employ its own communications director and team (Press Unit), running in parallel with the parliamentary political team, but not involved in day-to-day media relations and other activity around political activity in Parliament. The party media team handles media issues on behalf of the party and are responsible for internal communication with party members. Some party regional organisations may employ a media specialist.

The PU must maintain constant internal communication between the parliamentary political group PPU. This should be coordinated through a committee, headed by the chief media advisor of the party through daily meetings of all media specialists in parliament. This work is only carried out by the ruling political party not the other political groupings in Parliament (opposition parties).

6. Political Press Unit Tools

The communication tools of the PPU have a planning, coordination and strategy platform, with day-to-day outreach, particularly to the media; a major focus. The PPU would be responsible for distribution, handling media inquiries and other reactions.

Tools to be used by the PPU include:

- A website specifically aimed at the media. This should include an up-to-date "what's new" page and the names of key communications personnel to contact.
- A media database for Internet distribution.
- An e-newsletter regularly updating the media on key issues.
- Smart phone apps.
- Facebook page and Twitter account.
- A hard copy media kit to include media releases, features, backgrounders.

- A computer memory stick containing text from the media kit and high resolution photographs for reproduction in newspapers and magazines (1 megabyte minimum).
- A photograph and video library should be maintained.
- Press conferences, briefings, one-on-one interviews, "off the record" briefings.
- Tools to be employed could include the concept of a Cross Communications Cordinating Committee (CCCC). It's primary role would be to co ordinate all political communications for the party on a weekly
- basis.Weekly meetings of all communications specialists in Parliament (and from the party headquarters as required) to ensure coordination of message.
- Use of a "communications grid" to monitor and track where the Prime Minister and key ministers are each week. The communications grid would be a weekly grid showing all relevant communications information. For example: the Prime Minister and ministers' movements; upcoming major political events etc that may require a communications element.
- Oversee what tools the PU and ministers' media advisers should use to communicate party policy or to address immediate issues. For example, to hold a press conference for maximum coverage, or to do selected briefings and one-on-one interviews. The nature of the issue, whether proactive or reactive will determine what tools to use.
- Monitor closely running issues and oversee preparation of reactions if necessary (crisis communications).
- Prepare a crisis communications plan. The spokesperson (see following section) would play a key role in this, but the Cross Communications Cordinating Committee (CCCC) would have oversight as to the type of messages developed.

7. Communication / Public Relation of Individual Members of Parliament

MPs are front line communicators whose ability to convey positive messages can sometimes be overlooked. They have direct, regular contact with their constituents and can command strong media coverage in their own electorates. They are key conduits of information between the public and their party (e.g. between civil society organisations, NGOs, professional organisations, religious groups, local authorities) and, more so today, what social media campaigns are tracked in their communes or at the district and provincial level. The communication tools MPs can use include the following:

The Secretariats should employ internal advisers (for security) to advise MPs who require such expertise to establish their individual websites.

- Building a website in their name, including, if possible, a blog.
- Individual MPs will need support from the Secretariats to establish websites. The Secretariats should employ internal advisers (for security) to advise MPs who require such expertise to establish their individual websites. The Secretariat

must undertake to assist MPs with maintenance of the website. The website content should include:

- On the home page: An introduction of the MP with a photograph (with family, optional).
- Links to speeches, press releases, features.
- A video and photographic section.
  Youtube clips if relevant and appropriate.
- A news link.
- Above all: photographs on each page.

Build a media profile by meeting local media regularly for interviews, briefings or just a social gathering.

- Build a media profile by meeting local media regularly for interviews, briefings or just a social gathering.
- Frequent meetings with key decision makers in their districts to convey party decisions.
- Building a database of important audiences.
- Distributing a regular e-newsletter through the database.
- Local press and radio interviews on issues as required.
- Broadcasting a weekly radio bulletin about events in the electorate and informing the public of the national picture.
- Writing a weekly, or monthly, column in a local newspaper informing the public on key issues facing the constituency.
- If no newspaper is available, distribute a regular leaflet in the MP's name through leaflet drops, the MP's local office and his/her party worker network.
- A Facebook page.
- A website, including a blog. This could include appropriate YouTube scenes.
- Holding regular "town hall" meetings to which the public is invited for question and answer sessions.
- Regular meetings with local decision makers, including leading business personalities.
- Form a "youth" movement of the party within their electorate to educate potential young voters about the parliamentary/political process and system.
- Distribution of flyers, pamphlets and other printed material.
- Regular meetings with village leaders.
- Holding social events and invite party workers, funders, media and selected members of civil society. The event could be party related, or something completely social such as a sports or cultural show.

8. Member of Parliament Liaison with Political Parties

MPs' responsibilities to maintain regular input into party organisational matters involves development of internal communications channels that benefit both entities. The MP's main benefit in this regard is his/her local connections. MP's feedback information can make important contributions to party policy if credible and consistent. Alignment with the overall party policy in disseminating information locally is important. As the front line of the party the MPs will be called upon to advocate and defend such policies. Some communication tools MPs can use in this regard include:

MP's feedback information can make important contributions to party policy if credible and consistent.

- Organising events in their constituencies to which the Prime Minister (PM), or a relevant minister is invited. This may be something like the opening of a bridge or hospital.
- Ensuring the visiting dignitary has a full programme to meet party workers, fund raisers, backers and supporters during the visit. This is a "treat" for such people, but also an opportunity for the dignitary to obtain direct feedback from the field.
- Issue a media release around such a visit and invite local media to cover it so others can appreciate what the MP and the party is doing for the constituency.
- Similarly hold a social event for party workers and backers to thank them and to obtain "intelligence" on local issues for input into the party communications mix.
- Form "mini-caucuses" of MPs from adjoining provinces within Parliament to act as advocates for issues in their part of the country. Caucuses are the gathering of MPs on a regular basis, usually weekly, to discuss issues and policy.
- Contribute "comment" pieces to party literature on a specific subject of interest. This may involve contributing to a blog on the party website.
- Provide reports to the party hierarchy of upcoming events, issues arising from the MP's constituency for input into the communications grid and policy making process. This can be done by email, a written report or face-to-face at Parliament.
- Post up-to-date reports of events and issues within the MP's electorate he/she is currently dealing with on their website.
- Develop an email group or website chat-room to answer questions. Feed relevant "intelligence" back into the PPU so they are aware of tracking issues that may contain a party communications component.

9. The Role of the Party Spokesperson

The main audience is the media and, increasingly, social media

Appointment of a spokesperson is a crucial part of the communications mix. The government—or individual MP's—credibility can rest or fall on how this person conducts themselves. In every case the appointed spokesperson must be credible, believable, calm, assertive, cordial, experienced and a good manager. On a day-to-day basis the designated spokesperson's main job is to present the best possible public relations image for the party. The main audience is the media and, increasingly, social media. In the case of government and the party, the spokesperson could be different depending on the issue. In some jurisdictions, such as Westminster in Britain, spokespersons are specialised to cover particular subjects, but in the Cambodian case, having one or two key spokespersons seems more realistic. While it is important to have consistency of message it is also important to have familiarity of the messenger. This helps build credibility with the public.

The role should include:

- Ability to monitor issues and organise a team around responses, or proactive action.
- Working with all sections of government to co-ordinate public relations across government, ministries and, if necessary, on behalf of individual MPs.
- Develop, in co-operation with others, the correct messaging.
- Be a credible deliverer of the message.
- Develop plans to promote new initiatives to the press and public.
- Be able to minimise damage in the event of an emergency/crisis.

The spokesperson's daily role should include:

- Start early, review all the overnight media and select key issues that may need responding.
- Hold an early morning staff meeting to decide on reactive or proactive action.
- Liaison with Cross Communications Cordinating Committee (CCCC) members, particularly the chairman (if not the chairman themselves), minister's offices.
- Develop key messages.
- Assess what form of communication distribution to use: press conference, media release, interview, telephone reaction to media inquiries.

Job Description

- The spokesperson's main aim should be to be credible. A suitable job description would be:
- Strong media background, preferably 5-7 years as a working journalist.
- Strong verbal and writing skills.
- Senior party member with good understanding of party processes, policy etc.
- Previous experience supervising a team.
- Understanding of international media, particularly global news agencies.
- Ability to proactively identify communications opportunities and develop support programmes.
- Strong computer skills.
- Understanding of how the 24 hour news cycle and social media operate.
- Mature, credible appearance.
- Ability to grasp facts quickly and to assemble them for public consumption.
- Strong management and strategic thinking skills.
- Calm under pressure.
- Possess patience, sense of humour.

10. Internal Communication between Spokesman and Political Groups

In communicating internally with various political groups, the spokesperson should strive to retain neutrality as much as possible. Partisan politics by a non-elected spokesperson (designated) will undermine their credibility. If the spokesperson is a politician they may wish to play the political game, but the overriding imperative must be that a spokesperson is seen as respected, trusted and non-partisan externally. If the designated spokesperson plays politics and is seen to be aligned with one group over another, his/her credibility is damaged.

If the designated spokesperson plays politics and is seen to be aligned with one group over another, his/her credibility is damaged.

To mitigate this occurrence, the spokesperson should chair regular meetings solely focused on communications, internal and external, with representatives of the groups at which political strategy may be discussed, but by taking the chair the spokesperson retains his neutrality.

11. Communications with External Institutions

Political parties and Parliament itself need effective external communications with civil society through various institutions in order for a parliamentary democracy to fulfill its obligations. These institutions, excluding the media which has been dealt with, include: non-governmental organisations (NGOs), donors, investors, political party funders, national and provincial organisations, cultural, educational and business groups.

12. Parliament External Institution Communications

As the centre of democracy, Parliament has a particular responsibility to continually outreach into Cambodian society. It should be seen as a legitimate bridge between citizens and the government. It should also be seen as a neutral body. This can be done by:

As the centre of democracy, Parliament has a particular responsibility to continually outreach into Cambodian society.

- Using the parliamentary website as a major tool to outreach to institutions.
- Opening a chat room or web page to encourage interaction between Parliament and institutions.
- Form a group specifically to enable institutions to meet with parliamentary officers to discuss issues.
- Invite capacity building organisations to participate in project development.
- Form a group including external institutions on the issue of good governance.

នៅក្នុងគ្រប់ប្រភេទសង្គម គណបក្សនយោបាយគឺជាតួអង្គដ៏សំខាន់នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ និងប្រមូលផ្តុំផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗនៅក្នុងសង្គម។ ដើម្បីគាំទ្រគណបក្សនយោបាយក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន មូលនិធិ ខុនរ៉ាដអាដិនណៅអ៊ែរប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា និងប្រទេសហ្វីលីពីនបានរួមគ្នាបោះពុម្ពផ្សាយកម្រងឯកសារតូច គោលការណ៍ណែនាំមួយស្តីពីការអភិវឌ្ឍគណបក្សនយោបាយដោយផ្តោតលើការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធគណបក្សនយោបាយនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ បង្កើតឡើងសំដៅប្រើប្រាស់ជាក្បួន ដែលជាធនធាន និងព័ត៌មានសម្រាប់ការរៀបចំប្រសើរជាមុន ចេរភាព ភាពអាចមើលឃើញ ភាពស័ក្តិសិទ្ធិ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការងាររបស់គណបក្សនយោបាយ។

Political parties in every society are important actors in the democratic development of a country. They build the link between citizens and the government and aggregate different interests in a society. To support political parties in developing institutional capacity, Konrad-Adenauer-Stiftung in Cambodia and the Philippines jointly publish a series of small papers/guidelines on political party development focusing on the organisation of local and national political party structures. They are intended to be used as a manual, providing resources and information for better organisation, sustainability, visibility, efficiency and effectiveness of the work of political parties

ISBN: 978-99950-982-5-4
9 789995 098254

www.kas.de/kambodscha
www.kas.de/philippinen

© Copyright 2014
by Konrad-Adenauer-Stiftung,
Cambodia

Publisher
Konrad-Adenauer-Stiftung,
Cambodia
House No. 4, Street 462,
Khan Chamkar Mon,
P.O. Box 944
Phnom Penh, Kingdom of Cambodia
Tel: +855 23 996 86 1
Fax: +855 23 213 364
Email: Office.Phnompenh@kas.de
www.kas.de/kambodscha

Graphic Design & Layout
by Christine Schmutzler

Photos Cover
by Christine Schmutzler

Photo Page 12
Catherine Bebbington, CC BY-NC-ND 2.0
http://www.fotopedia.com/wiki/
House_of_Commons_of_the_United_
Kingdom#!/items/flickr-4642915654

Printed in Cambodia
ISBN: 978-99950-982-5-4